

الأصل: الإنكليزية

سعادة الدكتور باتريك أموث
رئيس المجلس التنفيذي
عناية منظمة الصحة العالمية. - مكتب
المستشار القانوني
20, Avenue Appia
1211 Geneva 27
Switzerland

10 أيلول/ سبتمبر 2021

عزيزي رئيس المجلس التنفيذي لمنظمة الصحة العالمية،

تحية طيبة وبعد،

إنه لشرف عظيم أن أؤكد، من خلال هذا السيرة الذاتية والبيان الكتابي، قراري بالترشح لمنصب المدير العام القادم لمنظمة الصحة العالمية (المنظمة).

وإنه لمن دواعي فخري واعتزازي أن توليت منصب المدير العام للمنظمة منذ انتخابي في عام 2017. ففي السنوات الخمس التي تلت جمعية الصحة العالمية السبعين، تطوّرت المنظمة بطرق متعددة، وارتقت إلى مستوى من الأهمية العالمية والضرورة لم يُعترف به من قبل.

وخضعت المنظمة لعملية تحوّل على كامل نطاقها، من أجل تحقيق النتائج في المجتمعات المحلية والبلدان في جميع أنحاء العالم. وعملت على حشد العمل السياسي على أرفع المستويات من أجل التقدم صوب تحقيق التغطية الصحية الشاملة، وتعمل يومياً مع الدول الأعضاء البالغ عددها 194 دولة بشأن الأولويات الصحية التي لا حصر لها التي تعالجها، مع توجيه الاستجابة الدولية لأخطر جائحة نشهدها منذ أكثر من قرن من الزمان.

لقد حققنا الكثير، ولكن مازال أمامنا قدر أكبر بكثير من العمل. إن الأهداف التي تحققت، والمطالب التي مازالت مطروحة أمامنا، جعلتني أشد تصميماً من أي وقت مضى على استكمال مشروعنا المتمثل في تحقيق منظمة الصحة العالمية التي تتمتع بالمرونة وتستند إلى ما يلزمها من أساس مستدام وتمويل وتجهيز كافيين، لخدمة كل فرد في كل مجتمع وبلد على هذا الكوكب.

وأعتقد أنني أستوفي المعايير الأساسية التي تشترطها جمعية الصحة العالمية في المرشحين لشغل منصب المدير العام للمنظمة، ولكم امتناني على إعطائي الفرصة لتوضيح مدى استيفائي لهذه الشروط.

(1) الخلفية التقنية القوية في ميدان الصحة، بما في ذلك الخبرة في مجال الصحة العامة.

لقد بدأ شغفي بالصحة العامة والتزامي بالعمل على تحقيقها منذ سن مبكرة. فقد استرعت انتباهي إلى هذا المجال عدة أحداث وقعت في بداية حياتي، وتمثلت تحديداً في وفاة أخي من حالة مرضية كان من الممكن

تلافيها، ورؤية شعار منظمة الصحة العالمية لأول مرة على ملصق يتعلق بالقضاء على الجدري في أحد شوارع أسمرة.

ففي هذين المثالين، فهمت أن الحصول على الرعاية الصحية، أو عدم الحصول عليها، يشكل مسألة حياة أو موت، وأن هناك "قوة" ما تعمل على النهوض بالصحة العامة على نطاق العالم.

ومنذ ذلك الحين، توجه اهتمامي الأكاديمي نحو الصحة العامة، أولاً في إثيوبيا، ثم من خلال مواصلة الدراسة في الدول الاسكندنافية والمملكة المتحدة. وكنت شاهداً هناك على قدرة الحكومات على جعل إتاحة الخدمات الصحية لسكانها أولوية عندما تتوافر الإرادة والاستثمار اللذان للعمل.

وقد أثر ذلك إلى حد كبير على نظرتي إلى العالم فيما يتعلق بالصحة. وفهمت حينئذ ما تنطوي عليه التغطية الصحية الشاملة من إمكانات تتجاوز بلوغ الأفراد لأرفع مستوى ممكن من الصحة والعافية. فضمان الصحة الجيدة يوفر للناس وسيلة للنجاح في المنزل والمدرسة والعمل، ما يمكنهم بدوره من تحقيق الأحلام والازدهار.

وبعد تخرجي من جامعة أسمرة وحصولي على البكالوريوس في علم الأحياء، حصلت على درجة الماجستير في العلوم، مناعيات الأمراض المعدية من جامعة لندن، ودرجة الدكتوراه في الفلسفة، الصحة المجتمعية من جامعة نوتنغهام.

وبعد انتهائي من الدراسة، عدت إلى إثيوبيا للعمل، فعملت من عام 1986 إخصائياً ميدانياً في مجال الملاريا قبل أن أتولى قيادة مكتب الصحة الإقليمي (2000-2004). وكان ذلك بمثابة نقطة انطلاق لأول دور لي في الحكومة الاتحادية، وكان ذلك في منصب وزير للصحة للولاية (2004-2005)، قبل أن أتولي منصب وزير الصحة (2005-2012).

وخلال تلك الفترة الأخيرة، توليت قيادة برنامج إصلاحي للتوسع في نطاق خدمات الرعاية الصحية في جميع أنحاء إثيوبيا. وشمل ذلك إنشاء 3500 مركز صحي و16 000 موقع صحي لزيادة فرص الحصول على الرعاية الصحية الأساسية في جميع أنحاء البلاد، ما أدى دوراً رئيسياً في خفض معدل وفيات الأطفال ومعدلات الإصابة بفيروس العوز المناعي البشري والملاريا والسل.

وأشرفت بصفتي وزيراً للصحة على تدريب عشرات الآلاف من المهنين الصحيين في مجالات متعددة ونشرهم. وشمل ذلك 38 000 عامل في مجال الإرشاد الصحي على مستوى المجتمعات المحلية يدعمون الاستفادة من الخدمات الصحية الحيوية على الصعيد المحلي؛ وزيادة عدد المهنين الصحيين من 16 500 إلى 115 000؛ وزيادة القدرة التدريبية من ثلاث كليات للطب تدرّب نحو 200 طبيب سنوياً، إلى 33 كلية تدرّب 3000 طبيب سنوياً.

(2) خبرة واسعة في مجال الصحة الدولية.

إلى جانب إثيوبيا، عملت على نطاق واسع على المستويين الإقليمي والعالمي في مجالات الملاريا والأيدز والعدوى بفيروسه وصحة الأم والطفل عندما تقلدت منصب رئيس مجلس شراكة دحر الملاريا (2007-2009)، والرئيس المشارك لمجلس شراكة صحة الأم والطفل والوليد (2005-2009)، ورئيس الصندوق العالمي لمكافحة الأيدز والسل والملاريا (2009-2011).

وبوصفي وزير الشؤون الخارجية لإثيوبيا (2012-2016)، عملت على الارتقاء بالصحة بين القضايا السياسية، ليس فقط على المستوى الوطني، بل وعلى الصعيدين الإقليمي والعالمي أيضاً. وشمل ذلك قيادة المفاوضات في المؤتمر الدولي الثالث لتمويل التنمية (2015) الذي أسفر عن شراكة عالمية تاريخية، تضم 193 بلداً، لتمويل أهداف التنمية المستدامة وتحقيقها، بما في ذلك الأهداف المتعلقة بالصحة.

وقد أكد هذا الإنجاز قناعتني بالأهمية الحاسمة للصحة والتنمية الاجتماعية في تعزيز السلام والرفاه الاقتصادي لجميع الدول.

(3) المهارات والخبرات القيادية الواضحة.

طوال مسيرتي المهنية، كان أسلوب القيادي مدفوعاً بأهمية الشراكة مع الأشخاص المحيطين بي وتمكينهم والاستماع إليهم والتعلم منهم، من الأشخاص الأشد تضرراً الذين يحتاجون إلى الإتاحة العادلة للخدمات الصحية إلى المنظمات الشريكة والزلاء الذين يشكلون شريان الحياة لحشد الرعاية الفعالة اللازمة لحماية وتعزيز صحة كل شخص وعافيته في كل بلد من البلدان.

ولقد أثبت مهاراتي القيادية وخبرتي طوال أكثر من 25 عاماً، في عملي قائداً إقليمياً للصحة ووزيراً للحكومة، وفي رئاسة الشبكات الصحية العالمية المتعددة (2007-2011)، وفي شغلي لمنصب المدير العام لمنظمة الصحة العالمية منذ عام 2017.

وأنا أوّمن بالقيادة بالقدوة الحسنة والوقوف جنباً إلى جنب مع الزلاء في جميع الحالات. وقد امتد هذا إلى استجابة المنظمة لجميع أنواع الطوارئ الصحية، بما في ذلك 14 زيارة قمت بها إلى جمهورية الكونغو الديمقراطية دعماً للاستجابة لفاشية الإيبولا التي استمرت قرابة عامين.

(4) المهارات الممتازة في مجالي التواصل والدعوة.

لكي أكون قائداً ناجحاً، كان علي التواصل والمشاركة مع جمهور عالمي واسع ومتنوع، والدعوة في أوساطه من أجل تحديد الأولويات ودفع برامج العمل قدماً وتحقيق الدعم في سبيل تحقيق النجاح.

واكتسب الاتصالات والدعوة الواضحة والمقنعة أهمية أساسية لتأمين الدعم السياسي الرفيع المستوى لمبادرات متعددة، بدءاً من خطة عمل أديس أبابا وبرنامج العمل العام الثالث عشر للمنظمة، ووصولاً إلى التعاون اللازم لإنشاء منصات وتشغيلها للاستجابة لأزمات الصحة العامة العالمية، بما في ذلك فاشيات الإيبولا في جمهورية الكونغو الديمقراطية وجائحة كوفيد-19.

ويتمثل أحد العناصر الرئيسية في منهجي إزاء الدعوة في كفاءة الاعتراف الواضح بالتحديات التي تواجه الفئات الأشد ضعفاً في أي حالة، أولاً وقبل كل شيء، وحشد الشركاء لدعم استجابة موحدة مسندة بالبيانات والعلم في مواجهة التحدي.

وقد التزمت بالدعوة إلى أهمية "الصحة للجميع"، التي أدت إلى دعم جديد للتغطية الصحية الشاملة وزيادة الاستثمار فيها، وضمان الإتاحة العادلة للقاحات والتشخيص والعلاجات اللازمة لضمان عدم تخلف الفئات الأشد ضعفاً في العالم عن الركب في الاستجابة لكوفيد-19.

كما أنني ملتزم بالاستماع إلى الزلاء في شتى أنحاء المنظمة والتعلم منهم. وتشمل الاقتراحات التي قدمها الموظفون خلال عملية التحوّل التي تحققت منذ ذلك الحين، أكاديمية منظمة الصحة العالمية، ومؤسسة منظمة الصحة العالمية، والسياسة الجديدة بشأن الموظفين الفنيين الوطنيين، والعلاقات الاستراتيجية مع العديد من المؤسسات العامة والخاصة.

(5) الكفاءة الواضحة في مجال الإدارة التنظيمية.

في شغلي لمنصب وزير الصحة والشؤون الخارجية، أو رئيس الشراكات الصحية العالمية أو المدير العام لمنظمة الصحة العالمية، كان التغيير التنظيمي والتحسين التنظيمي والإدارة التنظيمية، من العناصر الأساسية لنهجي إزاء القيادة.

وتعزيزاً لتقديم خدمات الرعاية الصحية في إثيوبيا، توليت قيادة التحوّل الاستراتيجي من أجل تأمين زيادة الاستثمار في تدريب مجموعة واسعة من الفنيين في مجال الرعاية الصحية، ولاسيما من الإناث، وأعقب ذلك نشرهم للعمل في مرافق الرعاية الصحية المنشأة حديثاً في جميع أنحاء البلاد.

وخضع العديد من هذه التغييرات لقيادة الموظفين، ونتجت عن الاتصال المباشر بالزملاء الذين تمكنوا من الاقتراب مني شخصياً بعد القضاء على التسلسلات الهرمية التقليدية. كما شجعت على اتّباع ممارسات جديدة، بما في ذلك عقد اجتماعات أسبوعية "مفتوحة" مع الموظفين من جميع المستويات. واستمر هذا النظام المتمثل في كسر أطواق العزلة وتعزيز التواصل الأفقي والفرص التي تتيحها سياسة "الباب المفتوح" في المنظمة.

وأثناء شغلي لمنصب المدير العام للمنظمة، بدأت عملية للتحوّل على نطاق المنظمة، شكّلت أوسع عملية إصلاح في تاريخ المؤسسة. وكان ذلك لتمكين المنظمة من أداء مهمتها وتحقيق الغرض منها على نحو ما ينص عليه برنامج عملها العام الثالث عشر، الذي يتمثل هدفه الرئيسي في "الحفاظ على سلامة العالم، وخدمة الضعفاء، وتعزيز الحياة في ظل التمتع بالصحة".

ويهدف التحوّل إلى جعل المنظمة صالحة للغرض منها بتبسيط هيكلها وأنشطتها وتعزيزهما، ليتوجها إلى تحسين صحة الناس والخدمات الصحية في البلدان.

وقد وضعت هذه العملية أصوات موظفي المنظمة وخبراتهم وطاقاتهم في محور التركيز، وتوجهت إلى الحاجة إلى تحديد الغايات الملموسة وتتبعها وتحقيقها في سبيل تحسين صحة الناس في المجتمعات المحلية والبلدان كافة على كوكب الأرض.

وشمل ذلك ضمان أن تحتل المنظمة موقع الصدارة في التعلّم والابتكار في مجال العلم والتكنولوجيا. ويدل إنشاء شعب جديدة للعلوم، والبيانات والتنفيد، والصحة الرقمية، وتعيين أول كبير للمتخصصين في الشؤون العلمية، على سعي المنظمة إلى أن تكون في طليعة الابتكار والمعرفة في مجال الصحة.

واكتسى الالتزام بتعزيز قدرة المنظمة على الاستعداد للأزمات الصحية والتصدي لها، القدر نفسه من الأهمية الأساسية. وقد استهدف هذا العمل فاشيات الأمراض المعدية وحالات الطوارئ الإنسانية، ومكّن المنظمة من الاستجابة الفورية للإشارات الأولى لما تطور ليصبح جائحة كوفيد-19 غير المسبوقة.

وكانت الشراكة في صميم عملي في المنظمة. وقد أيدت إرساء طيف واسع من أوجه التعاون الجديدة مع المنظمات المتعددة الأطراف، بما في ذلك خطة العمل العالمية بشأن الهدف 3 من أهداف التنمية المستدامة، ومبادرة تسريع إتاحة أدوات مكافحة كوفيد-19، وشبكات المجتمع المدني والقطاع الخاص التي تمثل العديد من مجالات الصحة العامة.

وأنا ملتزم بالشفافية لضمان التحسين المستمر على مستوى الأفراد والمنظمة. وأثبتت اللجان وعمليات الاستعراض المستقلة المتعددة التي أجرتها المنظمة لمعالجة مختلف المسائل هذا الالتزام بالشفافية والتصميم على ضمان التحسين المتواصل ومعالجة أوجه القصور المنهجية.

(6) الوعي بالفروق الثقافية والاجتماعية والسياسية.

يتوقف نجاح المنظمة وعملياتها على مستوى الاحترام الذي يبديه كل شخص تتعاون معه وتعمل معه وتوسع جاهدًا إلى دعمه.

ولذا فإن ذلك يتطلب وعياً عميقاً وحساسية واحتفاءً بالاختلافات العديدة التي يتسم بها كل شخص نتفاعل معه.

وقد عملت في المنظمة على إضفاء الطابع المؤسسي على التزامنا بتعزيز التنوع والإنصاف والإدماج بتنفيذ برنامج على نطاق المنظمة، ومعالجة الثغرات وأوجه القصور المكتشفة.

وأى مؤسسة، سواء أكانت مركزاً إقليمياً للخدمات الصحية أو وكالة صحية عالمية، ستفشل في تحقيق مهمتها في عدم وجود قوى عاملة موهوبة ومُفعمة بالحماسة.

وكان من أول إنجازاتي في منصب المدير العام تعزيز قيادة المنظمة بضمان المساواة بين الجنسين وزيادة التمثيل الجغرافي، بما في ذلك تمثيل الأقاليم التي لم تكن ممثلة تمثيلاً كافياً فيما مضى، في رتب الإدارة العليا.

وفي عهدي، وضعت المنظمة سياسة لزيادة فرص العمل للموظفين الفنيين الوطنيين العاملين في مكاتبنا القطرية، لتمكينهم من التنافس على قدم المساواة على وظائف المنظمة في جميع أنحاء العالم.

كما بدأنا مبادرات لدعم المهنيين الصحيين المستقبليين. وشمل ذلك توسيع نطاق الفرص المتاحة للمتدربين من البلدان المنخفضة والمتوسطة الدخل للاستفادة من التعرف على العمل في المنظمة، باستهلال أول نظام لدفع الرواتب، وبرنامج الموظفين الفنيين المبتدئين، الذي يوفر للمهنيين الشباب خبرة مباشرة في طيف واسع من المجالات الصحية.

وخلال فترة ولايتي الأولى لمنصب المدير العام، أشركت المنظمة الموظفين أيضاً في وضع ميثاق القيم الجديد الذي يحدد القيم الخمس الرئيسية التي تقع في صميم هويتنا، وهي: الخدمة العامة؛ والامتياز التقني؛ والنزاهة؛ والتعاون؛ والمشاركة الوجدانية.

(7) الالتزام القوي برسالة المنظمة وأهدافها.

إن مهمة المنظمة في تعزيز الصحة والحفاظ على سلامة العالم وخدمة الضعفاء، على نحو يؤدي إلى أثر قابل للقياس على الأفراد على الصعيد القطري، كانت ومازالت، النجم الذي أهدتي به في عملي مديراً عاماً.

وكان تمكين الجميع من التمتع بأعلى مستوى ممكن من الصحة والعافية البدنية والنفسية هو ما سعت إليه طوال مسيرتي المهنية، ولاسيما منذ أن مُنحت شرف ومسؤولية قيادة منظمة الصحة العالمية في عام 2017.

ولا يُعد تحول المنظمة إلا مثالاً واحداً على إثبات المنظمة لالتزامها بتحقيق رسالتها وأهدافها الحيوية.

وخلال السنوات الخمس الماضية، أصدرت المنظمة مبررات الاستثمار الأولى لها واستهلت مؤسسة منظمة الصحة العالمية من أجل تحسين قاعدة التمويل المرن للمنظمة ودعم تحسين الخدمات الصحية في جميع أنحاء العالم. وفي الوقت نفسه، دعونا بقوة إلى زيادة الاشتراكات المقدره والتمويل المستدام والمرن لتمكين المنظمة من أداء مهمتها الأساسية.

ولا يمكن إحراز تقدم حقيقي إلا إذا أمكن قياسه، ولهذا السبب أنشأت المنظمة، في إطار عملية التحول، شعبتها الأولى للبيانات الصحية. كما يسهم جميع موظفي المنظمة الآن في أعمالهم اليومية، في تحقيق غايات ملموسة متفق عليها في إطار نتائج منظمة الصحة العالمية.

وكانت حملتي الأولى للحصول على منصب المدير العام للمنظمة مستلهمة من الأهمية الأساسية للتغطية الصحية الشاملة، والوفاء بوعد "الصحة للجميع"، وحق الإنسان في الصحة، وضمان عدم تخلف الأفراد الأشد ضعفاً في العالم عن الركب في سعيهم إلى تحقيق أعلى مستوى ممكن من الصحة.

ومن أجل تحقيق هذه الطموحات، كان المطلوب هو منظمة للصحة العالمية منظمة بالفعل للعمل من أجل صحة شعوب العالم كافة، لضمان أثر حقيقي وملموس في كل مكان يعيش فيه الناس.

وقد صارت منظمة الصحة العالمية المتحوّلة التي نراها أمامنا اليوم أقدر الآن على تحقيق هذه الأهداف. وقد صمدت أمام أكبر اختبار خضعت له في قرن من الزمان بتوجيه العالم خلال هذه الأزمة الصحية التي لم يسبق لها مثيل.

وقد سلطت جائحة كوفيد-19 الضوء على المهارات العظيمة التي يتمتع بها العديد من موظفي المنظمة الذين يعملون بلا كلل وعلى التضحيات الكبيرة التي يقدمونها، دون أن نوفيهم حقهم من الشكر، ويواصلون مع ذلك عملهم بدافع من هدفهم المتمثل في تحسين صحة الآخرين.

وكان أعظم امتياز حصلت عليه في حياتي هو عملي جنباً إلى جنب مع زملائي، والدول الأعضاء التي نخدمها، والشركاء العديدين الذين يسرون على الدرب معنا في سبيل النهوض بصحة جميع الناس على هذا الكوكب وعافيتهم.

ومع ذلك، فإن عملنا لم ينته بعد. فقد اجتاح كوفيد-19 العالم وترك الكثير مما ينبغي إعادة بنائه. وسلط الضوء على احتياجات المنظمة العديدة - ولاسيما من حيث تعزيز القدرات وزيادة التمويل - اللازمة للوفاء بالمهام التي كُلفت بها.

وفي بيان رؤيتي عند ترشحي في عام 2017، قلت "إننا نعيش في عالم متغير، وبالتالي يجب أن تكون للمنظمة القدرة على التواء مع هذا التغيير. فعلى الرغم من كل ما أحرز من تقدم وما شهدناه من أوجه للتحسن، مازالت أمامنا تحديات صعبة - جديدة وقديمة"، بما في ذلك أن "العولمة جعلت من السهل أن تُشعل الممرضات المسببة للأمراض المعدية فتيل الجوائح التي تهدد الأرواح والأمن الاقتصادي".

وأضفت قائلاً: "نحتاج إلى منظمة أقوى طالتها يد الإصلاح، تلاثم القرن الحادي والعشرين، وتتنمي إلى الجميع على نحو منصف".

إن رؤيتي لعام 2017 - التي تقوم على أساس وضع الناس في المقام الأول، ووضع الصحة في صميم جدول الأعمال العالمي، وتحقيق النتائج بإشراك البلدان وتعزيز الشراكات - مازالت صالحة اليوم.

ولكن كوفيد-19 زاد من حدة المخاطر. فما كشفت عنه الجائحة أكثر من أي وقت مضى، هو أن العالم يحتاج إلى منظمة قوية في قلب الهيكل العالمي للصحة العامة.

وتتطلب هذه المنظمة دعم كل الدول والشركاء الدوليين للنهوض بعملها على تعزيز صحة جميع الشعوب وحمايتها على نحو منصف وفعال ومأمون. وقد أدى عمل المنظمة والتزامها بالعلم وبخدمة جميع الدول

الأعضاء، إلى جانب متطلبات الجائحة، إلى رفع المنظمة إلى مستوى لم يُعترف به إلا فيما ندر منذ أن تأسست في عام 1948.

وقد أدت استقلالية المنظمة وشفافيتها، اللتان تجلتا من خلال أنشطتنا الدعوية في الدول الأعضاء وعملنا معها، وعمليات الاستعراض العديدة التي أجرتها ودعمتها في الاستجابة الدولية لكوفيد-19، إلى إثبات أهمية المنظمة وقيمتها العظميين على الصعيد العالمي، وضرورة استمرار تعزيزها.

وفي المستقبل، ستمثل أولوياتي بصفتي المدير العام للمنظمة في ضمان بقاء السعي إلى تحقيق "الصحة للجميع" على رأس جدول الأعمال العالمي، واستمرار بناء الشراكات للحفاظ على الصحة العامة على أعلى مستوى تتطلبه. وسيكون في صميم ذلك تحويل الهيكل العالمي للصحة العامة وتعزيزه لضمان استعداد العالم الفعلي لمنع أي أزمات أخرى مثل جائحة كوفيد-19 أو أسوأ منها، والتأهب والاستجابة لها.

وبعد أن شهدت عن قرب استجابة العالم للجائحة، اكتسبت فهماً فريداً للديناميات التي أوصلتنا إلى ما وصلنا إليه، والتزاماً عميقاً بجعل النظام العالمي صالحاً للغرض منه، مع وجود منظمة الصحة العالمية في صميمه.

وقد أدت التغييرات التي مرت بها المنظمة منذ عام 2017 إلى جعلها مستعدة لمواجهة "التحديات الصعبة" التي تواجهنا اليوم. ولكن يلزم النهوض بمزيد من العمل على نحو عاجل. وأنا على استعداد للحفاظ على هذا الجهد لجعل المنظمة مستعدة لمواجهة التحديات الماثلة أمامنا.

وقد تعلمنا دروساً كثيرة من الجائحة وبدأنا في تنفيذ تدابير، بالتعاون مع الشركاء، لمعالجتها. ومن الأمثلة على ذلك مركز المنظمة المعني بترصد الجوائح والأوبئة، ومرفق مركز السلامة الحيوية العالمية لتخزين العوامل المُمرضة وتبادلها وتحليلها، ومراكز نقل تكنولوجيا لقاح الرنا المرسال المضاد لكوفيد-19 من أجل التوسّع في قدرات التصنيع العالمية. وسيستمر هذا العمل.

وإنني ملتزم بقيادة منظمة الصحة العالمية في هذا الوقت الاستثنائي، في عملنا المتواصل لدعم تعزيز النظام الصحي العالمي، والتعاون مع الشركاء لتنفيذ جميع التحسينات الموصى بها على نحو من السرعة والجودة والإنصاف.

وتفضلوا بقبول فائق الاحترام والتقدير،

الدكتور تيدروس أدحانوم غيبريسوس

20, Avenue Appia
1211 Geneva 27
Switzerland
世界卫生组织
法律顾问办公室转
执行委员会主席
Patrick Amoth 博士阁下

尊敬的执行委员会主席：

我非常荣幸地提交这份履历和书面陈述并以此确认，我决定竞选世界卫生组织（世卫组织）下一任总干事职位。

自 2017 年当选以来，担任世卫组织总干事是我莫大的荣幸。自第七十届世界卫生大会以来的五年里，世卫组织以多种方式获得了发展，其在全球的重要性和必要性上升到了前所未有的水平。

世卫组织经历了全组织范围的转型，以便在世界各国和社区取得结果。本组织动员了最高级别的政治行动，以推进全民健康覆盖目标。此外，我们每天都在与 194 个会员国就它们面临的无数卫生重点事项开展合作，同时指导国际社会应对一个多世纪以来最严重的大流行疫情。

我们虽已取得了巨大成就，但仍有许多要做。已实现的目标和未来的需求，使我比以往任何时候都更加坚定，决心在可持续、资金充足、设备齐全的基础上完成我们加强世卫组织敏捷度的工作，为世界各地每个人、每个社区和每个国家服务。

我相信自己符合世界卫生大会对世卫组织总干事职位候选人提出的核心标准要求，并感谢有机会就这些要求进行详细阐述。

(1) 具备卫生领域强有力的技术背景，包括公共卫生经验

我从年轻时就对公共卫生事业充满热情，并致力于此。我早年生活中的几件事引起了我对这一领域的关注：我的兄弟死于一种本可避免的病症，以及我在阿斯马拉街头的消灭天花海报上第一次看到了世卫组织的标志。

这两件事使我明白能否获得卫生保健关乎到生死，以及全球有一股“力量”在推进公共卫生事业。

从那时起，我的学术兴趣转向了公共卫生，先是在埃塞俄比亚，然后前往斯堪的纳维亚和英国进一步求学。在这些国家，我亲眼看到有了行动的意愿和投资，政府可以优先注重使其人民获得卫生服务。

这极大地影响了我对健康的世界观。就在那时，我明白了全民健康覆盖的潜力和力量，这不仅仅是为了让个人达到最高健康和福祉标准。确保身体健康也使人们能够在家庭、学校和工作中卓有成效，并使他们进而能够追求梦想和繁荣。

从阿斯马拉大学生物专业毕业后，我在伦敦大学获得了传染病免疫学硕士学位(理学硕士)，在诺丁汉大学获得了社区卫生学博士学位(哲学博士)。

完成学业后，我于 1986 年回到埃塞俄比亚工作，先是作为疟疾学专家从事实地工作，之后领导一个州卫生局的工作（2000-2004 年），这是我进入联邦政府，担任卫生国务部长（2004-2005 年）的踏脚石，随后我就任了卫生部长（2005-2012 年）。

在担任卫生部长期间，我领导了一项改革计划，将卫生保健服务推广到整个埃塞俄比亚。这包括建立了 3500 个医疗中心和 16 000 个医疗点，以增加全国各地获得基本卫生保健的机会，这在降低儿童死亡率和艾滋病毒、疟疾和结核病感染率方面发挥了关键作用。

作为卫生部长，我监督了多个领域数万名卫生专业人员的培训和部署工作，包括 38 000 名以社区为基础的卫生服务推广人员，以支持地方一级使用关键的卫生服务；将卫生专业人员从 16 500 人增加到 115 000 人；并将培训能力从三所医学院校每年培训 200 名医生扩大到 33 所院校每年培训 3000 名医生。

(2) 熟悉国际卫生事务并拥有广泛经验

在埃塞俄比亚之外，我作为遏制疟疾伙伴关系委员会主席（2007-2009 年）、孕产妇、新生儿和儿童健康伙伴关系委员会联合主席（2005-2009 年）和全球抗击艾滋病、结核病和疟疾基金董事会主席（2009-2011 年），在区域和全球层面就疟疾、艾滋病毒/艾滋病和妇幼健康开展了广泛的工作。

担任埃塞俄比亚外交部长（2012-2016 年）时，我努力在国家层面以及区域和全球层面将卫生提升为一个政治问题。这包括主导第三次发展筹资问题国际会议（2015 年）的谈判工作，最终促使建立了由 193 个国家组成的历史性全球伙伴关系，以资助和实现可持续发展目标，包括卫生相关目标。

这一成就加强了 my 信念，即健康和社会发展对于促进所有国家的和平和经济福祉至关重要。

(3) 具备明显的领导才干和经验

在我的整个职业生涯中，我的领导风格一直是重视与周围人的合作、增强他们的权能、倾听他们的意见并向他们学习，这些人包括受影响最大、需要公平获得卫生服务的人，以及伙伴组织和同事，他们是调动必要且有效的医护服务以保护和促进每个国家每个人的健康与福祉的命脉。

我担任过州卫生领导人和政府部长，主持过多个全球卫生网络（2007-2011 年），并于 2017 年以来担任世卫组织总干事，我拥有 25 年以上的领导才干和经验。

我信仰以身作则，坚信在任何情况下都应与同事们并肩站作战，包括应对各种形式的突发卫生事件，例如为支持应对近两年的埃博拉病毒病疫情，我对刚果民主共和国进行了 14 次访问。

(4) 拥有杰出的沟通和宣传技巧

为了能有效发挥领导作用，我必须与广泛而多样的全球受众进行沟通、合作和宣传，以确定优先事项、推动议程并获得成功所需的支持。

明确有力的沟通和宣传一直是确保为多项举措提供高级别政治支持的关键，这些举措包括《亚的斯亚贝巴行动议程》和世界卫生组织《第十三个工作总规划》以及为建立和运作一系列平台而开展的必要合作，以便应对包括刚果民主共和国的埃博拉疫情和当前 COVID-19 大流行疫情在内的全球公共卫生危机。

我倡导的核心内容之一是，首先确保查明任何情况中最弱势群体面临的挑战，然后动员合作伙伴提供支持，以统一、循证和科学的方式来应对挑战。

我一直致力于宣传“人人享有健康”的重要性，这促使为全民健康覆盖带来了新的支持和更多投资。我还坚持强调必须公平获得疫苗、诊断和治疗，以确保在应对 COVID-19 疫情过程中不让世界最弱势的人群掉队。

此外，我致力于听取本组织各级同事的意见并向他们学习。职员们在转型过程中提出的建议已经得到落实，例如世界卫生组织学院、世界卫生组织基金会、新的本国专业干事政策以及与许多公共和私营机构的战略关系等。

(5) 具备明显的组织管理能力

不论是作为卫生和外交部长、全球卫生伙伴关系主席还是世界卫生组织总干事，组织方面的变革、改进和管理都是我领导方法的重要组成部分。

为了加强埃塞俄比亚的卫生保健服务，我领导了一项战略转变，确保增加对范围广泛的卫生保健专业人员，尤其是女性专业人员的培训投资，然后将其部署到全国各地新建立的医疗卫生机构工作。

这些变革许多是由员工主导的，我打破了传统的等级制度，使同事们能够亲自直接与我接触。我还鼓励新的做法，包括每周与各级工作人员举行“开门”会议。世界卫生组织在继续推行这种打破各自为政局面、促进横向交流和“开门办公”的制度。

作为世界卫生组织总干事，我发起了全组织转型进程，这是该机构有史以来最广泛的改革。这样做是为了使世界卫生组织能够实现其《第十三个工作总规划》中规定的使命和宗旨，最终目标是“增进健康、维护世界安全、为弱势人群服务。”

转型旨在使世界卫生组织能胜任其工作，具体包括精简和加强世界卫生组织的结构和活动，使其注重在国家一级增进健康和改善卫生服务。

这一进程以世界卫生组织职员的意见、经验和力量为核心，并以设定、跟踪和实现具体目标，增进全球所有社区和国家人民的健康为动力。

这包括确保世卫组织位于科学技术学习与创新的前沿。关于科学、数据、行动和数字卫生保健等 新部门 的成立，以及本组织首位首席科学家的任命，都表明世卫组织在努力置身于卫生创新和知识的前沿。

同样至关重要，对加强世卫组织防范和应对卫生危机的能力作出了承诺。这项工作以传染病疫情和人道主义紧急情况为目标，并使世卫组织能够对史无前例的 COVID-19 大流行疫情的最初信号立即作出了反应。

伙伴关系是我在世卫组织工作的核心。我支持与一系列多边组织建立了广泛的新合作关系，包括 可持续发展目标 3 全球行动计划、获取 COVID-19 工具加速计划 以及许多公共卫生领域的民间社会和私营部门网络。

我致力于提高透明度，以确保个人和组织层面的持续改进。世卫组织为解决各种问题而发起的多个独立委员会和审查项目都表明了这种对透明度的承诺，以及确保不断改进和解决系统性缺陷的决心。

(6) 具备对文化、社会和政治差异的敏感性

组织和业务工作的成功取决于与你合作、共事并努力支持你的每一个人对你的尊重程度。

因此，这需要我们能深刻、敏感并庆幸地意识到与我们互动的每一个人都拥有许多差异。

在世卫组织，我已将我们对开展全组织规划以促进多样性、公平和包容，并解决发现的差距和不足的承诺制度化。

任何组织，无论是区域卫生服务机构还是全球卫生机构，如果没有一支有才能、有干劲的员工队伍，都将无法成功完成其使命。

我作为总干事取得的最初成就之一是，通过确保性别均等和增加地域代表性，包括提高以前在高级管理层中员额不足区域的代表性，加强了世卫组织的领导能力。

在我任职期间，世卫组织制定了一项政策，旨在增加在国家办事处工作的本国专业干事的就业机会，使他们能够平等竞争世界各地的世卫组织职位。

我们还发起了支持未来卫生专业人员的倡议。其中包括扩大来自低收入和中等收入国家的实习生在世卫组织工作的机会，为此启动了第一个津贴支付计划，以及初级专业人员规划，为年轻专业人员提供广泛卫生领域的第一手经验。

在我担任总干事的第一个任期内，世卫组织还动员其工作人员参与制定了新的《价值观契约》，其中确定了作为我们核心的五项关键价值观，即：公共卫生服务；卓越的技术；廉正诚信；精诚合作；和互助互爱。

(7) 有对世卫组织使命和目标的强烈承诺

世卫组织的使命是增进健康、维护世界安全和为弱势人群服务，并在国家一级对人民产生可衡量的影响，这一直并将继续指导我作为总干事的工作。

使所有人都能享有可达到的最高身心健康和福祉水平是我在整个职业生涯中一直努力追求的目标，尤其是自 2017 年有幸承担领导世卫组织的责任以来。

世卫组织的转型只是展示其致力于实现本组织重要使命和目标的一个例子。

在过去五年中，世卫组织还发布了其首份 [投资论证文件](#) 并启动了 [世卫组织基金会](#)，旨在加强世卫组织的灵活资金基础，并支持改善全球卫生服务。与此同时，我们大力主张增加评定会费和持续灵活的资金供应，以使本组织能够履行其基本使命。

只有进行衡量才能实现真正的进展，这就是为什么作为转型的一部分，世卫组织成立了卫生数据部门。此外，作为世卫组织结果框架的一部分，世卫组织全体职员目前每天都在努力为商定的具体目标做出贡献。

支持我第一次竞选世卫组织总干事的理念是，我们必须要实现全民健康覆盖、兑现“人人享有健康”的承诺、促进卫生领域的人权以及确保在追求可达到的最高健康水平时不让世界最弱勢的群体掉队。

为了实现这些雄心壮志，需要一个真正组织良好的世卫组织，为全世界所有人的健康而努力，确保在世界各地产生真正和切实的影响。

世卫组织经过转型现在能够更好地实现这些目标。它经受住了百年来最大的考验，带领世界度过一场前所未有的健康危机。

COVID-19 大流行也突显了世卫组织许多工作人员的杰出技能和牺牲精神，他们不知疲倦地工作，虽很少受到感谢，却仍在为增进他人的健康而努力。

我一生中最大的荣幸就是能够与我的同事们、我们所服务的会员国以及志同道合的许多伙伴们并肩努力，促进全球所有人的健康与福祉。

然而，我们的工作尚未完成。COVID-19 蹂躏了整个世界，留下许多有待重建的工作。此次疫情也突显了世卫组织在履行其授权任务方面的许多需要，尤其是在增强能力和增加资金方面。

我在 2017 年竞选时的愿景陈述中曾表示“我们生活在一个不断变化的世界，而世卫组织必须能够与时俱进。虽然我们取得了很大进展、目睹了很多改善，但未来仍有许多艰巨挑战，其中有新挑战也有旧挑战，”包括“全球化使得传染病病原体很容易引发威胁生命和经济安全的大流行疫情。”

此外，我还表示：“我们需要世卫组织更强大并进行改革以切合二十一世纪的要求，我们需要世卫组织平等属于我们所有人。”

我 2017 年的愿景今天依然成立，这就是把人放在第一位；将卫生置于全球议程中心；让各国充分参与并加强伙伴关系，以交付结果。

但 COVID-19 进一步加大了赌注。这场大流行比以往任何时候都更加表明，世界需要一个能够在全球公共卫生领域中发挥核心作用的强大世卫组织。

这样一个组织需要所有国家和国际伙伴的支持，以推进其公平、有效和安全地促进和保护所有人健康的工作。世卫组织的工作、对科学的承诺和对所有会员国的服

务，以及这场大流行疫情提出的要求，使本组织上升到自 1948 年成立以来罕见的突出地位。

我们通过向会员国进行宣传并与其合作，以及支持就 COVID-19 国际应对行动进行多项审查，显示了本组织的独立性和透明度，而这也进一步表明了本组织巨大的全球重要性和价值，以及继续加强本组织的必要性。

展望未来，作为世卫组织总干事，我的优先事项将是确保“人人享有健康”目标始终是全球议程的重中之重，并将继续建立伙伴关系，使公共卫生保持在所要求的最高水平。其中最重要的是转变和加强全球公共卫生架构，以确保世界真正做好准备，能够预防、防范和应对另一场与 COVID-19 性质相同或更加严峻的危机。

在近距离目睹了世界对这场大流行疫情的反应后，我对促成目前状况的因素有了极好的认识，并坚定了信念，一定要使以世卫组织为中心的全球体系能胜任其职。

世卫组织自 2017 年以来经历的变化使其已准备好应对我们今天面临的“严峻挑战”。但是迫切需要做更多的工作。我时刻准备继续予以推进，使世卫组织为应对未来的挑战做好准备。

我们从这场大流行疫情中吸取了许多教训，并已开始与伙伴们合作，共同采取措施解决这些问题。世卫组织大流行病和流行病学监测中心、世卫组织病原体储存、共享和分析生物中心设施，以及旨在扩大全球生产能力的 COVID-19 mRNA 疫苗技术转让中心只是其中几个例子。这方面工作将继续下去。

在这个特殊的时刻，我承诺将领导世卫组织继续开展当前的工作，支持加强全球卫生系统，并与伙伴们通力合作，以便迅速、优质、公平地落实所有建议的改进。

此致

敬礼！

谭德塞博士

2021 年 9 月 10 日

H.E. Dr. Patrick Amoth
The Chair of the Executive Board
c/o World Health Organization – Office
of the Legal Counsel
20, Avenue Appia
1211 Geneva 27
Switzerland

10 September, 2021

Dear Chair of the WHO Executive Board,

It is my great honor to confirm, by way of this curriculum vitae and written statement, my decision to stand for the position of the next Director-General of the World Health Organization (WHO).

It has been my immense privilege to serve as WHO's Director-General since being elected in 2017. In the five years since the 70th World Health Assembly, WHO has evolved in multiple ways, and risen to a level of global relevance and necessity not previously recognized.

WHO has undergone an Organization-wide Transformation to deliver results in communities and countries worldwide. It has mobilized political action at the highest levels to advance universal health coverage. And, it has worked daily with our 194 Member States on the myriad of health priorities they face, all while guiding the international response to the most serious pandemic in more than a century.

We have achieved much, yet have much more to do. The goals achieved, and demands lying ahead, have made me more determined than ever to complete our project of agile WHO on the sustainably and adequately financed and equipped footing required in service of every person, in every community and country, on the planet.

I believe I fulfill the core criteria required by the World Health Assembly for candidates to hold the post of WHO Director-General, and am grateful for the opportunity to elaborate on these requirements.

1) Strong technical background in a health field, including experience in public health.

I have been passionate about, and committed to, public health from an early age. Several events in my early life drew my attention to this field, namely the passing of my brother from an avoidable condition, and seeing, for the first time, the WHO emblem on a smallpox eradication poster on the streets of Asmara.

In these two examples, I understood that access to health care, or the lack of, has a life and death impact, and that a “force” existed that worked to advance public health on a global scale.

From then on, my academic interest was directed towards public health, first in Ethiopia, and through further study in Scandinavia and the United Kingdom. It was there where I witnessed governments could make access to health services a priority for their populations when there was the will and investment to act.

This greatly influenced my world view on health. It was then that I understood the potential and power of universal health coverage, not just for the individuals' attainment of the highest standard of health and well-being. Ensuring good health also offered people a way to thrive at home, school and work, enabling them to, in turn, pursue dreams and prosper.

After graduating from the University of Asmara with a Degree in Biology, I earned a Master of Science (MSc) in Immunology of Infectious Diseases from the University of London, and a Doctorate of Philosophy (PhD) in Community Health from the University of Nottingham.

Following my studies, I returned to Ethiopia to work, from 1986, as a field level malariologist before leading a Regional Health Bureau (2000-2004). This served as a stepping-stone to my first role in Federal Government, as State Minister of Health (2004-2005), before holding office as Minister of Health (2005-2012).

It was during this latter period that I led a reform program to extend health care services throughout Ethiopia. This included creating 3500 health centres and 16,000 health posts to increase access to basic health care across the country, which played a key role in reducing child mortality and HIV, malaria and tuberculosis infection rates.

As Minister of Health, I oversaw the training and deployment of tens of thousands of health professionals in multiple domains. This included 38,000 health community-based extension workers supporting the uptake of critical health services at the local level; increasing the number of health professionals from 16,500 to 115,000; and scaling up training capacity from three medical schools training around 200 doctors per year, to 33 schools training 3,000 annually.

2) Exposure to and extensive experience in international health.

Beyond Ethiopia, I worked extensively at regional and global levels on malaria, HIV/AIDS, and maternal and child health as Chair of the Roll Back Malaria Partnership Board (2007–2009), Co-chair of the Partnership for Maternal, Newborn and Child Health Board (2005–2009), and Chair of the Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis, and Malaria Board (2009–11).

As Ethiopia's Minister of Foreign Affairs (2012–2016), I worked to elevate health as a political issue, not only at national level, but regionally and globally. This included leading negotiations of the Third International Conference on Financing for Development (2015), which resulted in a historic global partnership, of 193 countries, to finance and achieve the Sustainable Development Goals, including those on health.

This achievement underscored my conviction in the critical importance of health and social development in promoting peace and the economic well-being of all nations.

3) Demonstrable leadership skills and experience.

Throughout my career, my leadership style has been driven by the importance of partnering with, empowering, listening to, and learning from those around me, from the people impacted most and requiring equitable access to health services, to the partner organizations and colleagues who are the lifeblood of mobilizing the effective care needed to protect and promote the health and well-being of every person in every country.

I have demonstrated my leadership skills and experience for over 25 years, as a Regional health leader and Government Minister, in chairing multiple global health networks (2007-2011), and as WHO's Director-General since 2017.

I believe in leading by example and standing side by side with my colleagues in all situations. This has extended to WHO's response to all manner of health emergencies, including 14 visits to the Democratic Republic of the Congo in support of the response to the almost two-year Ebola virus disease outbreak.

4) Excellent communication and advocacy skills

To succeed as a leader, I have had to communicate and partner with, and advocate to, an extensive and diverse global audience to set priorities, drive agendas and achieve support to succeed.

Clear and compelling communications and advocacy have been key to securing high-level political support for multiple initiatives, from the Addis Ababa Action Agenda and WHO's 13th General Programme of Work, to the collaboration needed to establish and operate platforms to respond to global public health crises, including Ebola outbreaks in the Democratic Republic of the Congo and the COVID-19 pandemic.

A central component of my advocacy is to ensure the challenges faced by the most vulnerable in any situation are, first and foremost, clearly recognized, followed by mobilizing partners to support a united, evidence- and science-based response to the challenge.

I have been committed to advocating for the importance of "Health For All," which has led to new support for, and increased investment in, universal health coverage, as well as of ensuring equitable access to vaccines, diagnostics and therapeutics needed to ensure the world's most vulnerable people are not left behind in the response to COVID-19.

I am also committed to listening to, and learning from, colleagues throughout the Organization. Proposals made by staff during the Transformation process that have since been realized include the WHO Academy, the WHO Foundation, the new national professional officer policy, and strategic relationships with many public and private institutions.

5) Demonstrable competence in organizational management.

As a Minister of Health and Foreign Affairs, chair of global health partnerships or Director-General of WHO, organizational change, improvement and management have been essential components of my approach to leadership.

To strengthen the delivery of healthcare services in Ethiopia, I led a strategic shift to secure increased investment in training for a wide range of healthcare professionals, particularly

female, followed by their deployment to work in newly established healthcare facilities around the country.

Many of these changes were staff-led, resulting from direct contact with colleagues who were enabled to approach me personally after the removal of traditional hierarchies. I also instigated novel practices, including weekly “open door” meetings with staff from all levels. This system of breaking silos, promoting horizontal communication and “open door” opportunities has continued at WHO.

As WHO Director-General, I launched an Organizational-wide Transformation process, which represented the most extensive reform in the institution’s history. This was done to enable WHO to deliver on its mission and purpose as laid out in its 13th General Programme of Work, the overarching aim of which is to “Keep the world safe, serve the vulnerable, and promote healthy lives.”

Transformation aims to make WHO fit for purpose by streamlining and strengthening its structure and activities, so they are geared towards improving people’s health and services in countries.

This process put the voice, experience and energy of WHO’s staff at the centre, and was driven by the need to set, track and achieve tangible targets to better people’s health in all communities and countries on the planet.

This has included ensuring WHO is at the forefront of learning and innovations in science and technology. The launch of new divisions on science, data and delivery digital health, and the appointment of the Organization’s first Chief Scientist, demonstrate WHO’s drive to be at the cutting edge of health innovation and knowledge.

Equally essential has been the commitment to bolster WHO’s capacities to prepare for, and respond to, health crises. This work has targeted infectious disease outbreaks and humanitarian emergencies, and enabled WHO to respond immediately to the first signals to what developed into the unprecedented COVID-19 pandemic.

Partnership has been core to my work at WHO. I have supported the establishment of a wide range of new collaborations with multilateral organizations, including the SDG3 Global Action Plan, the [Access to COVID-19 Tools \(ACT\) Accelerator](#), and civil society and private sector networks representing numerous areas of public health.

I am dedicated to transparency to ensure constant improvement on an individual and organizational level. The multiple independent commissions and reviews that WHO has launched to address various issues demonstrate this commitment to transparency, and determination to ensure constant improvement and address systematic failings.

6) Sensitivity to cultural, social and political differences.

Organizational and operational success depends on the level of respect shown from each and every person you collaborate with, work alongside and strive to support.

This, therefore, requires deep awareness of, sensitivity to, and celebration of the many differences possessed by each and every person we interact with.

At WHO, I have institutionalized our commitment to promoting diversity, equity and inclusion through an organizational-wide programme, and addressing gaps and failings detected.

Any organization, whether it be a regional health service or global health agency, will fail to succeed in its mission without a talented and motivated workforce.

One of my first achievements as Director-General was to strengthen WHO's leadership by ensuring both gender parity and increased geographical representation, including of previously under-represented regions of the world, within the senior management ranks.

Under my tenure, WHO has instituted a policy to increase employment opportunities for national professional officers working in our country offices, enabling them to compete equally for WHO posts around the world.

We have also launched initiatives to support future health professionals. These include expanding opportunities for interns from low- and middle-income countries to benefit from the exposure of working at WHO by initiating the first stipend payment scheme, and the Junior Professional's Programme, which provides young professionals first-hand experience in a wide range of health fields.

During my first term as Director-General, WHO also engaged staff in defining a new Values Charter, which identifies the five key values that are at the heart of who we are: public service; technical excellence; integrity; collaboration; and compassion.

7) Strong commitment to the mission and objectives of WHO.

WHO's mission to promote health, keep the world safe and serve the vulnerable, with measurable impact for people at country level, has been, and continues to be, the North Star guiding my work as Director-General.

Enabling all people to enjoy the highest attainable level of physical and mental health and well-being is what I have strived for throughout my professional career, especially since being given the honor and responsibility to lead WHO since 2017.

WHO's Transformation is just one example of how the Organization has demonstrated its commitment to achieving its vital mission and objectives.

During the past five years, WHO launched its first investment case and the WHO Foundation to improve WHO's flexible funding base and support the improvement of health services worldwide. At the same time, we have advocated strongly for increased assessed contributions and sustained and flexible financing to enable the Organization to fulfill its essential mission.

True progress can only be achieved if it is measured, and that is why, as part of the Transformation, WHO established its first Division for Data for Health. Also, all WHO staff now contribute, in their daily actions, to agreed and tangible targets – as part of the WHO Results Framework.

My first campaign for WHO Director-General was inspired by the fundamental importance of universal health coverage, of delivering on the promise of “Health For All”, the Human Right for Health, and of ensuring the world’s most vulnerable were not left behind in their pursuit of the highest attainable level of health.

To deliver on these ambitions, what was needed was a WHO that was truly organized to work for the health of all people of the world, to ensure real and tangible impact everywhere people live.

The transformed WHO that sits before us today is now better able to achieve such goals. It has withstood the greatest test of a century to steer the world through an unprecedented health crisis.

The COVID-19 pandemic has also shone a spotlight on the great skill and sacrifices of WHO’s many staff who work tirelessly, with little thanks, but still driven by the goal of improving the health of others.

It has been the greatest privilege of my life to have worked side by side with my colleagues, the Member States we serve, and the many partners who walk the path with us to advance the health and well-being of all people on the planet.

However, our job is not yet done. COVID-19 has ravaged the world and left much to be rebuilt. It has also shone a spotlight on WHO’s many needs – no least in terms of enhanced capacities and increased funding – to fulfil its mandated tasks.

In my vision statement for my 2017 candidacy, I said “we live in a changing world, and WHO must be able to change with it. For all the progress we have made and improvements we have witnessed, daunting challenges – new and old – lie ahead,” including the fact that “globalization had made it easy for infectious disease pathogens to spark pandemics that threaten lives and economic security.”

I added: “We need a stronger and reformed WHO – fit for the 21st Century – that belongs to all, equally.”

My vision of 2017 – underpinned by putting people first, placing health at the centre of the global agenda, and delivering results by engaging countries and strengthening partnerships – holds true today.

But COVID-19 has upped the stakes further. What the pandemic has shown, more than ever before, is the world needs a strong WHO at the centre of the global public health architecture.

Such an Organization requires the support of all nations, and international partners, to advance its work to promote and protect the health of all people equitably, effectively and safely. WHO’s work, commitment to science and service to all Member States, combined with the demands of the pandemic, have elevated the Organization to a level of prominence rarely recognized since its founding in 1948.

Its independence and transparency, shown through our advocacy to and engagement with Member States, and the numerous reviews undertaken and supported by WHO into the

international COVID-19 response, have demonstrated the Organization's immense global importance and value, and the need for its strengthening to continue.

Going forward, my priorities as WHO Director-General would be to ensure the pursuit of "Health For All" remains at the top of the global agenda, and that partnership building will continue to keep public health at the highest level it demands. Central to this will be transforming and strengthening the global public health architecture to ensure the world is truly ready to prevent, prepare for and respond to another crisis of the nature of COVID-19 or worse.

After witnessing up close the world's response to the pandemic, I have a unique understanding of the dynamics that have brought us to where we are, and a deep commitment to making the global system fit for purpose, with WHO at its centre.

The changes WHO have undergone since 2017 made it ready to face the "daunting challenges" confronting us today. But more work is needed, urgently. I stand ready to maintain this drive to make WHO ready to deal with the challenges lying ahead.

We have learned many lessons from the pandemic and started implementing measures, in collaboration with partners, to address them. The WHO Hub for Pandemic and Epidemic Surveillance, the WHO BioHub Facility for pathogen storage, sharing and analysis, and COVID-19 mRNA vaccine technology transfer hubs to scale up global manufacturing capacities are but a few examples. This work will continue.

I am committed to leading WHO at this extraordinary time in our ongoing work to support the strengthening of the global health system, and collaborate with partners to implement all recommended improvements with speed, quality and equity.

Yours truly

Dr Tedros Adhanom Ghebreyesus

S. E. Dr Patrick Amoth
Président du Conseil exécutif
c/o Organisation mondiale de la Santé
– Bureau du Conseiller juridique
20, Avenue Appia
1211 Genève 27
Suisse

10 septembre 2021

Monsieur le Président du Conseil exécutif,

C'est un grand honneur pour moi de confirmer, par ce curriculum vitae et cette déclaration écrite, ma décision de me présenter au poste de Directeur général de l'Organisation mondiale de la Santé (OMS).

J'ai eu l'immense privilège d'occuper le poste de Directeur général de l'OMS depuis mon élection en 2017. Au cours des cinq années qui se sont écoulées depuis la Soixante-Dixième Assemblée mondiale de la Santé, l'OMS a évolué de multiples façons devenant d'une importance et d'une nécessité mondiales jamais reconnues auparavant.

L'OMS a connu une transformation à l'échelle de l'Organisation en vue d'obtenir des résultats au sein des communautés et dans tous les pays. Elle a mobilisé l'action politique au plus haut niveau pour faire progresser la couverture sanitaire universelle ; et a collaboré quotidiennement avec ses 194 États Membres sur les nombreuses priorités en matière de santé auxquelles ils sont confrontés, tout en guidant la riposte internationale à la pandémie la plus grave survenue depuis plus d'un siècle.

Nous avons accompli de nombreuses réalisations, mais il nous reste encore beaucoup à faire. Les objectifs atteints et les exigences à venir m'ont rendu plus déterminé que jamais à mener à bien notre projet consistant à doter l'Organisation d'une plus grande agilité, avec un financement et des moyens durables et adéquats au service de chacun, dans toutes les communautés et dans tous les pays du monde.

Je pense remplir les critères fondamentaux exigés par l'Assemblée mondiale de la Santé pour les candidats au poste de Directeur général de l'OMS, et je suis reconnaissant de l'occasion qui m'est donnée de fournir des précisions.

1) Posséder une solide formation technique dans un domaine concernant la santé, y compris une expérience en matière de santé publique

Depuis mon plus jeune âge, je nourris une passion pour la santé publique et je me suis engagé dans ce domaine. Plusieurs événements survenus durant mon enfance ont attiré mon attention sur la santé publique, notamment le décès de mon frère d'une maladie évitable et, la première fois que j'ai vu l'emblème de l'OMS sur une affiche concernant l'éradication de la variole dans les rues d'Asmara.

À travers ces deux exemples, j'ai compris que l'accès aux soins de santé, ou le manque d'accès, pouvait déterminer la vie ou la mort des patients, et qu'il existait une « force » à l'œuvre pour faire progresser la santé publique à l'échelle mondiale.

Dès lors, à l'université, je me suis intéressé à la santé publique, d'abord en Éthiopie, puis en poursuivant mes études en Scandinavie et au Royaume-Uni. C'est là que j'ai pu observer que les pouvoirs publics pouvaient accorder la priorité à l'accès aux services de santé pour leurs populations lorsqu'ils avaient la volonté et investissaient en vue de mener une action.

Cette expérience a grandement influé sur ma vision du monde concernant la santé. J'ai alors compris le potentiel et le pouvoir de la couverture sanitaire universelle, au-delà de la possibilité de chacun de jouir du meilleur état de santé possible et d'être en bonne santé. Le fait de maintenir les populations en bonne santé leur offre également la possibilité de s'épanouir à la maison, à l'école et au travail, leur permettant ainsi de poursuivre leurs rêves et de prospérer.

Après avoir obtenu un diplôme en biologie à l'Université d'Asmara, j'ai obtenu un Master de sciences (MSc) en immunologie des maladies infectieuses à l'Université de Londres, et un Doctorat (PhD) en santé communautaire à l'Université de Nottingham.

Après mes études, je suis retourné en Éthiopie pour exercer, à partir de 1986, en tant que spécialiste du paludisme sur le terrain avant de diriger un bureau sanitaire régional (2000-2004). Cette expérience a été un tremplin vers mes premières fonctions au sein du Gouvernement fédéral, en tant que Ministre d'État à la santé (2004-2005), avant d'occuper le poste de Ministre de la santé (2005-2012).

C'est au cours de cette dernière période que j'ai dirigé un programme de réforme visant à étendre les services de soins de santé à toute l'Éthiopie. Il s'agissait notamment de créer 3500 centres de santé et 16 000 dispensaires en vue d'accroître l'accès aux soins de santé de base dans tout le pays, ce qui a été déterminant pour réduire la mortalité infantile, les taux d'infection au VIH ainsi que les cas de paludisme et de tuberculose.

En tant que Ministre de la santé, j'ai supervisé la formation et le déploiement de dizaines de milliers de professionnels de la santé dans de multiples domaines ; notamment 38 000 agents de vulgarisation sanitaire au niveau communautaire en appui à l'utilisation effective des services de santé essentiels au niveau local ; l'augmentation du nombre de professionnels de la santé, passant de 16 500 à 115 000 ; et l'élargissement des capacités en matière de formation, passant de trois facultés de médecine formant environ 200 médecins par an à 33 facultés formant 3 000 médecins par an.

2) Avoir une vaste expérience de l'action sanitaire internationale

Outre mon expérience en Éthiopie, j'ai aussi beaucoup travaillé aux niveaux régional et mondial sur le paludisme, le VIH/sida ainsi que la santé de la mère et de l'enfant, en tant que Président du Conseil du Partenariat Faire reculer le paludisme (2007-2009), Co-président du Conseil du Partenariat pour la santé de la mère, du nouveau-né et de l'enfant (2005-2009), et Président du Conseil du Fonds mondial de lutte contre le sida, la tuberculose et le paludisme (2009-2011).

En ma qualité de Ministre des affaires étrangères de l'Éthiopie (2012-2016), j'ai œuvré pour élever la question de la santé au niveau politique, non seulement au niveau national, mais aussi aux niveaux régional et mondial. J'ai notamment dirigé les négociations de la troisième Conférence internationale sur le financement du développement (2015), laquelle a abouti à la mise en place d'un partenariat mondial historique, réunissant 193 pays, visant à financer et à réaliser les objectifs de développement durable, notamment ceux relatifs à la santé.

Cette réalisation a confirmé ma conviction quant à l'importance cruciale que revêtent la santé et le développement social dans la promotion de la paix et du bien-être économique de toutes les nations.

3) Avoir fait leurs preuves dans un poste de direction

Tout au long de ma carrière, mon style de leadership a été guidé par l'importance de collaborer avec ceux qui m'entourent, de leur donner les moyens d'agir, de les écouter et d'apprendre d'eux, qu'il s'agisse des personnes les plus touchées et qui ont besoin d'un accès équitable aux services de santé, ou des organisations partenaires et de collègues qui constituent l'élément vital de la mobilisation de services de soins efficaces nécessaires pour protéger et promouvoir la santé et le bien-être de chacun dans tous les pays.

J'ai démontré mes compétences et mon expérience en matière de leadership pendant plus de 25 ans, en tant que responsable régional de la santé et Ministre, en présidant plusieurs réseaux mondiaux de la santé (2007-2011), et en tant que Directeur général de l'OMS depuis 2017.

Je suis convaincu qu'il faut montrer l'exemple et agir aux côtés de mes collègues dans toutes les situations. Ce principe s'est étendu aux efforts de l'OMS pour faire face à toutes sortes de situations d'urgence sanitaire ; en effet, j'ai effectué 14 visites en République démocratique du Congo pour appuyer la riposte à la flambée de maladie à virus Ebola qui a duré près de deux ans.

4) Avoir d'excellentes compétences en matière de communication et de sensibilisation

Pour réussir en tant que dirigeant, j'ai dû communiquer et établir des partenariats avec un public mondial vaste et diversifié, et le sensibiliser, afin de fixer des priorités, de conduire des programmes et de recevoir un soutien pour obtenir des résultats.

Une communication et un plaidoyer clairs et convaincants ont été essentiels pour obtenir un soutien politique de haut niveau en faveur de multiples initiatives, notamment le Programme d'action d'Addis-Abeba et le treizième Programme général de travail de l'OMS, ainsi que la collaboration nécessaire à la mise en place et au fonctionnement de plateformes destinées à faire face aux crises mondiales de santé publique, notamment les flambées de maladie à virus Ebola en République démocratique du Congo et la pandémie de COVID-19.

Un élément central de mon action de plaidoyer consiste à veiller à ce que les défis auxquels sont confrontés les personnes les plus vulnérables dans tout type de situation soient, d'abord et avant tout, clairement reconnus, puis à mobiliser des partenaires en vue d'apporter une réponse unie, fondée sur des bases factuelles et scientifiques, à ces défis.

Je me suis engagé à plaider en faveur de la santé pour tous, ce qui a conduit à un soutien renouvelé et à une augmentation des investissements dans la couverture sanitaire universelle, tout en garantissant un accès équitable aux vaccins, aux produits de diagnostic et thérapeutiques nécessaires pour que les personnes les plus vulnérables du monde ne soient pas laissées de côté dans le cadre de la riposte à la COVID-19.

Je m'engage également à écouter mes collègues dans toute l'Organisation et à apprendre d'eux. Parmi les propositions faites par le personnel au cours du processus de transformation qui se sont concrétisées, figurent notamment l'Académie de l'OMS, la Fondation pour

l’OMS, la nouvelle politique relative aux administrateurs recrutés sur le plan national et les relations stratégiques avec de nombreuses institutions publiques et privées.

5) Avoir une compétence avérée en matière de gestion administrative

Dans le cadre de mes diverses fonctions de Ministre de la santé et des affaires étrangères, de Président de partenariats mondiaux pour la santé ou de Directeur général de l’OMS, le changement, l’amélioration et la gestion institutionnels ont été des composantes essentielles de mon approche du leadership.

Afin de renforcer la prestation de services de santé en Éthiopie, j’ai dirigé un changement stratégique visant à obtenir un investissement accru dans la formation d’un large éventail de professionnels de la santé, en particulier des femmes, puis leur affectation à des établissements de santé nouvellement créés dans le pays.

Nombre de ces changements ont été entrepris par le personnel, et résultent d’un contact direct avec les collègues qui ont pu s’adresser à moi personnellement après la suppression des structures hiérarchiques traditionnelles. J’ai également instauré de nouvelles pratiques, notamment des réunions hebdomadaires « porte ouverte » avec le personnel de tous les niveaux hiérarchiques. Ce système consistant à éliminer les cloisonnements, à promouvoir la communication horizontale et les rencontres « porte ouverte » se poursuivent à l’OMS.

En tant que Directeur général de l’OMS, j’ai lancé un processus de transformation à l’échelle de l’Organisation, soit la plus vaste réforme de l’histoire de l’institution. Cette démarche visait à permettre à l’OMS de remplir sa mission et d’atteindre ses objectifs, tels qu’énoncés dans son treizième Programme général de travail, dont l’objectif primordial consiste à « promouvoir la santé, préserver la sécurité mondiale, servir les populations vulnérables ».

La transformation vise à faire en sorte que l’OMS soit adaptée à ses objectifs en rationalisant et en renforçant sa structure et ses activités, afin qu’elles soient orientées vers l’amélioration de la santé des populations et des services dans les pays.

Ce processus a placé les points de vue, l’expérience et l’énergie du personnel de l’OMS au centre des préoccupations, et a été motivé par la nécessité de fixer, de suivre et d’atteindre des cibles concrètes afin d’améliorer la santé des populations dans toutes les communautés et dans tous les pays du monde.

Cela a consisté notamment à faire en sorte que l’OMS soit à la pointe de l’apprentissage et des innovations dans les domaines de la science et de la technologie. La création de nouvelles divisions dédiées aux sciences, aux données et à la santé numérique, ainsi que la nomination de la première Scientifique en chef de l’Organisation, témoignent de la volonté de l’OMS d’être à la pointe de l’innovation et des connaissances en matière de santé.

L’engagement à renforcer les capacités de l’OMS en matière de préparation et de riposte face aux crises sanitaires a été tout aussi essentiel. Ces activités visaient les flambées de maladies infectieuses et les situations d’urgence humanitaire, et ont permis à l’OMS d’intervenir immédiatement dès les premières indications de ce qui est devenu la pandémie sans précédent de COVID-19.

L’établissement de partenariats a été au cœur de mon travail au sein de l’OMS. J’ai appuyé la mise en place d’un large éventail de nouvelles collaborations avec des organisations

multilatérales, notamment le Plan d'action mondial pour permettre à tous de vivre en bonne santé et promouvoir le bien-être de tous, le Dispositif pour accélérer l'accès aux outils de lutte contre la COVID-19 (Accélérateur ACT), et des réseaux de la société civile et du secteur privé représentant de nombreux domaines de la santé publique.

Je suis attaché à la transparence pour veiller à une amélioration constante aux niveaux individuel et organisationnel. Les multiples commissions et examens indépendants que l'OMS a créés et menés à bien pour traiter diverses questions témoignent de cet engagement en faveur de la transparence et de la détermination à garantir une amélioration constante et à remédier aux défaillances systématiques.

6) Une sensibilité aux différences culturelles, sociales et politiques

Le succès institutionnel et opérationnel dépend du niveau de respect dont font preuve toutes les personnes avec lesquelles on collabore, aux côtés desquelles on travaille et que l'on s'efforce de soutenir.

Par conséquent, il faut être parfaitement conscient des nombreuses différences qui existent entre les personnes avec lesquelles nous interagissons, y être sensible et les célébrer.

À l'OMS, j'ai institutionnalisé notre engagement à promouvoir la diversité, l'équité et l'inclusion grâce à la mise en place d'un programme à l'échelle de l'Organisation et à remédier aux lacunes et aux défaillances détectées.

Aucune organisation, aussi bien un service de santé régional qu'une institution de santé mondiale, ne peut remplir sa mission avec succès sans disposer d'un personnel de talent et motivé.

L'une de mes premières réalisations en tant que Directeur général a été de renforcer la direction de l'OMS en veillant à la parité femmes-hommes et à une représentation géographique accrue, notamment des régions du monde auparavant sous-représentées, au sein de l'équipe de direction.

Pendant mon mandat, l'OMS a mis en place une politique visant à accroître les possibilités d'emploi des administrateurs recrutés sur le plan national qui travaillent dans nos bureaux de pays, afin de leur permettre de concourir sur un pied d'égalité aux postes de l'OMS dans le monde entier.

Nous avons également lancé des initiatives visant à apporter un soutien aux futurs professionnels de la santé, notamment en élargissant les possibilités offertes aux stagiaires des pays à revenu faible ou intermédiaire de bénéficier d'une expérience professionnelle à l'OMS grâce à l'introduction pour la première fois d'une allocation; et le Programme des jeunes professionnels, qui permet aux jeunes professionnels d'acquérir une expérience directe dans un large éventail de domaines concernant la santé.

Au cours de mon premier mandat de Directeur général, l'OMS a également impliqué le personnel dans l'élaboration d'une nouvelle Charte des valeurs, laquelle énonce les cinq valeurs clés qui sont au cœur de notre identité : le service public, l'excellence technique, l'intégrité, la collaboration et la compassion.

7) Être profondément attachés à la mission et aux objectifs de l'OMS

La mission de l'OMS consistant à promouvoir la santé, à préserver la sécurité mondiale et à servir les personnes vulnérables, avec un impact mesurable au niveau des pays demeure la véritable référence de mon travail en tant que Directeur général.

Tout au long de ma carrière professionnelle, et en particulier depuis que j'ai l'honneur et la responsabilité de diriger l'OMS depuis 2017, je me suis efforcé de garantir à chacun le droit de jouir du meilleur état de santé possible de santé physique et mentale et de bien-être.

La transformation de l'OMS n'est qu'un exemple de la manière dont l'Organisation a démontré son engagement à réaliser sa mission et à atteindre ses objectifs essentiels.

Au cours des cinq dernières années, l'OMS a présenté son premier argumentaire d'investissement et lancé la Fondation pour l'OMS afin d'améliorer la base de financement souple de l'Organisation et d'appuyer les efforts visant à améliorer les services de santé dans le monde entier. Parallèlement, nous avons fortement plaidé en faveur d'une augmentation des contributions fixées et d'un financement durable et souple pour permettre à l'Organisation de remplir sa mission essentielle.

Les véritables progrès ne peuvent être réalisés que s'ils sont mesurés, et c'est pourquoi, dans le cadre de la transformation, l'OMS a créé sa première Division Données, analyse et résultologie (DDI). De même, l'ensemble des membres du personnel de l'OMS contribuent désormais, dans leurs actions quotidiennes, à la réalisation de cibles concrètes dont il a été convenu – dans le contexte du cadre de résultats de l'OMS.

Ma première campagne pour le poste de Directeur général de l'OMS a été motivée par l'importance fondamentale de la couverture sanitaire universelle, tenir la promesse de la « Santé pour tous », le droit humain à la santé, et la nécessité de veiller à ce que les personnes les plus vulnérables dans le monde ne soient pas laissées de côté dans leur aspiration à atteindre le meilleur état de santé possible.

Pour concrétiser ces ambitions, il était nécessaire que l'OMS soit véritablement organisée pour œuvrer en faveur de la santé de tous les peuples du monde, afin d'obtenir un impact réel et tangible partout dans le monde.

L'OMS transformée d'aujourd'hui est désormais mieux à même d'atteindre de tels objectifs. Elle a résisté à la plus grande épreuve du siècle pour guider le monde face à une crise sanitaire sans précédent.

La pandémie de COVID-19 a également mis en lumière les grandes compétences des nombreux membres du personnel de l'OMS ainsi que les sacrifices consentis ; ils travaillent en effet sans relâche, et reçoivent peu de remerciements, mais sont toujours animés par l'objectif consistant à améliorer la santé d'autrui.

C'est le plus grand privilège de ma vie d'avoir travaillé côte à côte avec mes collègues, les États Membres dont nous sommes au service et les nombreux partenaires qui nous accompagnent pour faire progresser la santé et le bien-être de tous les peuples du monde.

Cependant, notre travail n'est pas encore terminé. En effet, la COVID-19 a ravagé le monde et beaucoup reste à reconstruire. La pandémie a également mis en lumière les nombreux

besoins de l’OMS – notamment en termes de renforcement des capacités et d’augmentation du financement – pour remplir les tâches qui lui sont assignées.

Dans l’énoncé de ma vision pour ma candidature en 2017, j’ai indiqué que « nous vivons dans un monde qui change, et l’OMS doit être en mesure de changer avec celui-ci. Malgré tous les progrès que nous avons accomplis et les améliorations dont nous avons été témoins, des défis immenses – nouveaux et anciens – nous attendent », notamment le fait que « la mondialisation a permis aux pathogènes de maladies infectieuses de déclencher facilement des pandémies qui constituent une menace pour les personnes et la sécurité économique. ».

J’ai ajouté : « nous avons besoin d’une OMS plus forte et réformée – adaptée au XXIe siècle – appartenant à tous de manière équitable ».

La vision que j’ai formulée en 2017 – qui consiste à accorder la priorité aux individus, à placer la santé au cœur du programme mondial et à obtenir des résultats en mobilisant les pays et en renforçant les partenariats – est toujours d’actualité.

Mais la COVID-19 a accentué les enjeux. La pandémie a montré, plus que jamais auparavant, que le monde a besoin d’une OMS forte au centre de l’architecture de santé publique mondiale.

Une telle Organisation a besoin du soutien de toutes les nations, et de partenaires internationaux, pour faire avancer son action de promotion et de protection de la santé de tous les peuples de manière équitable, efficace et sûre. Les activités de l’OMS, son engagement en faveur de la science et son action au service de tous les États Membres, conjugués aux exigences découlant de la pandémie, ont élevé l’Organisation à un niveau d’importance rarement atteint depuis sa fondation en 1948.

Son indépendance et sa transparence, dont témoignent notre plaidoyer et notre engagement auprès des États Membres, ainsi que les nombreux examens entrepris et soutenus par l’OMS dans le cadre de la riposte internationale à la COVID-19, ont démontré l’immense importance et la valeur de l’Organisation au niveau mondial, ainsi que la nécessité de continuer à la renforcer.

À l’avenir, mes priorités en tant que Directeur général de l’OMS consisteront à faire en sorte que la recherche de la « Santé pour tous » demeure au premier rang des priorités mondiales et que la création de partenariats se poursuive pour maintenir la santé publique au plus haut niveau requis. La transformation et le renforcement de l’architecture de santé publique mondiale seront déterminants pour que le monde soit réellement prêt à prévenir une autre crise telle que celle de la COVID-19, ou pire encore, à s’y préparer et à y faire face.

Après avoir été le témoin privilégié de la riposte mondiale à la pandémie, je comprends mieux que quiconque la dynamique qui nous a conduit là où nous sommes, et je suis profondément déterminé à faire en sorte que le système mondial soit adapté à la situation et que l’OMS soit au centre de ces efforts.

Les changements que l’OMS a connu depuis 2017 l’ont rendue apte à faire face aux « défis immenses » auxquels nous sommes confrontés aujourd’hui. Mais il faut poursuivre les efforts, de toute urgence. Je suis disposé à maintenir cette dynamique pour que l’OMS soit prête à relever les défis qui l’attendent.

Nous avons tiré de nombreux enseignements de la pandémie et commencé à appliquer un certain nombre de mesures, en collaboration avec nos partenaires. Le Centre d'information de l'OMS sur les pandémies et les épidémies, le système mondial BioHub pour le stockage, le partage et l'analyse d'agents pathogènes et les centres de transfert de technologie du vaccin à ARNm visant à augmenter les capacités de fabrication mondiales ne sont que quelques exemples des structures mises en place. Ce travail va se poursuivre.

Je m'engage à diriger l'OMS en cette période très particulière, dans le cadre de nos travaux en cours visant à appuyer le renforcement du système de santé mondial, et à collaborer avec les partenaires pour mettre en œuvre toutes les améliorations recommandées rapidement, et en assurant la qualité et l'équité.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Président du Conseil exécutif, les assurances de ma très haute considération.

Dr Tedros Adhanom Ghebreyesus

Оригинал: английский

Председателю Исполнительного комитета
Его Превосходительству д-ру Патрику Амоту
на адрес Бюро юрисконсульта
Всемирной организации здравоохранения
20, Avenue Appia
1211 Geneva 27
Switzerland

10 сентября 2021 г.

Уважаемый господин Председатель Исполнительного комитета ВОЗ,

Для меня большая честь подтвердить, представив мою биографическую справку и это письменное заявление, мое решение выдвинуть свою кандидатуру для участия в выборах генерального директора Всемирной организации здравоохранения (ВОЗ).

Мне выпала большая честь работать в должности генерального директора ВОЗ с момента моего избрания в 2017 г. За пять лет, прошедших после 70-й сессии Всемирной ассамблеи здравоохранения, ВОЗ претерпела изменения во многих отношениях и достигла беспрецедентного в истории Организации уровня глобальной востребованности и значимости.

ВОЗ прошла через процесс общеорганизационных преобразований, призванных обеспечить достижение требуемых результатов по всему миру, как на местном уровне, так и в масштабах стран. Она мобилизовала политические действия на самых высоких уровнях для продвижения на пути к обеспечению всеобщего охвата услугами здравоохранения. И она ежедневно взаимодействует с нашими 194 государствами-членами, помогая им решать бесчисленное множество стоящих перед ними приоритетных задач в области здравоохранения, при этом возглавляя международные усилия, направленные на борьбу с самой серьезной пандемией за последние сто с лишним лет.

Мы многого достигли, но многое еще предстоит сделать. Достигнутые цели и задачи, которые нам еще предстоит решить, лишь укрепили мою решимость успешно завершить наш проект превращения ВОЗ в динамичную, финансируемую на устойчивой основе и в достаточном объеме организацию, оснащенную всем необходимым для обслуживания каждого человека, всех групп населения и всех стран на планете.

Я считаю, что соответствую основным критериям, установленным Всемирной ассамблеей здравоохранения в отношении кандидатов на должность генерального директора ВОЗ, и благодарен за возможность подробнее рассказать об этих требованиях.

1) Значительный технический опыт в области здравоохранения, включая опыт в области общественного здравоохранения.

С раннего возраста меня очень волновало здоровье людей, и я решил посвятить себя делу общественного здравоохранения. Несколько событий в начале моей жизни привлекли мое внимание к этой области, а именно: смерть моего брата от болезни, которую можно было предотвратить, и то, что я впервые увидел эмблему ВОЗ на плакате об искоренении оспы на улицах Асмары.

Из этих двух примеров я понял, что доступ к медицинской помощи или его отсутствие – это вопрос жизни и смерти и что есть такая «сила», которая старается улучшить здоровье людей во всем мире.

С тех пор главным академическим интересом для меня стало общественное здравоохранение, сначала в Эфиопии, а затем, в процессе дальнейшего обучения, в Скандинавии и Соединенном Королевстве. Именно там я стал свидетелем того, как правительства стран могут придавать первостепенное значение доступу населения к медицинским услугам, и способны действовать, обладая для этого политической волей и средствами для необходимых инвестиций.

Это сильно повлияло на мое мировоззрение и на то, как я отношусь к здоровью людей. Именно тогда я понял потенциал и огромное значение всеобщего охвата услугами здравоохранения, причем не только для достижения людьми наивысшего уровня здоровья и благополучия. Обеспечение хорошего здоровья также дает людям возможность жить полноценной жизнью и преуспевать дома, в школе и на работе, позволяет им осуществлять свои мечты и добиваться успеха.

После окончания Университета Асмары с дипломом специалиста-биолога я получил степень магистра наук в области иммунологии инфекционных болезней в Лондонском университете и степень доктора философии в области социально-ориентированного здравоохранения в Университете Ноттингема.

Завершив обучение, я вернулся в Эфиопию, где с 1986 г. работал маляриологом на местном уровне, а затем возглавил региональное бюро здравоохранения (2000-2004 гг.). Эта работа в качестве руководителя министерства здравоохранения штата (2004-2005 гг.) стала первым шагом на пути к моей первой должности в федеральном правительстве, где я впоследствии занял пост министра здравоохранения (2005-2012 гг.).

Работая на посту министра здравоохранения, я руководил реализацией программы реформ, цель которой заключалась в том, чтобы обеспечить оказание медико-санитарных услуг на всей территории Эфиопии. В рамках программы были созданы 3 500 медицинских центров и 16 000 медпунктов для расширения доступа к базовому медицинскому обслуживанию по всей стране, что сыграло ключевую роль в снижении детской смертности и показателей инфицирования ВИЧ, малярией и туберкулезом.

Занимая должность министра здравоохранения, я курировал процесс подготовки и задействования десятков тысяч специалистов в области здравоохранения в различных областях. В частности, были подготовлены 38 000 работников, которые занимались информационно-разъяснительной работой и помогали организовывать оказание критически важных медико-санитарных услуг на местном уровне; число медработников

было увеличено с 16 500 до 115 000; были расширены возможности для подготовки врачей: если раньше три медицинских высших учебных заведения готовили около 200 врачей в год, то теперь число медицинских вузов увеличено до 33, и они ежегодно обучают 3 000 специалистов.

2) Знание международного здравоохранения и широкий опыт работы в международном здравоохранении.

Помимо Эфиопии, я активно работал на региональном и глобальном уровнях, занимаясь проблемами малярии, ВИЧ/СПИДа и здоровья матери и ребенка в качестве председателя Совета Партнерства «Обратить вспять малярию» (2007–2009 гг.), сопредседателя Совета Партнерства по охране здоровья матерей, новорожденных и детей (2005-2009 гг.) и председателя Совета Глобального фонда для борьбы со СПИДом, туберкулезом и малярией (2009-2011 гг.).

В должности министра иностранных дел Эфиопии (2012–2016 гг.) я работал над тем, чтобы здоровье стало политическим вопросом не только на национальном, но и на региональном и глобальном уровнях. В этом качестве я возглавлял делегацию страны на переговорах в рамках Третьей Международной конференции по финансированию развития (2015 г.), результатом которых стало создание объединяющего 193 страны исторического глобального партнерства для финансирования деятельности, направленной на достижение Целей в области устойчивого развития, в том числе целей в области здравоохранения.

Это достижение укрепило мою убежденность в том, что здоровье и социальное развитие имеют решающее значение для укрепления мира и содействия экономическому благополучию всех стран.

3) Демонстрируемые навыки и опыт лидерства.

На протяжении всей моей карьеры мой стиль руководства определялся важностью партнерских отношений, необходимостью расширения прав и возможностей людей, способностью прислушиваться к мнению окружающих меня людей и учиться у них. Я говорю о людях, наиболее уязвимых и нуждающихся в справедливом доступе к услугам здравоохранения, о партнерских организациях и коллегах, которые являются источником жизненной энергии для мобилизации эффективной помощи, необходимой для охраны и укрепления здоровья и обеспечения благополучия каждого человека в каждой стране.

Я продемонстрировал свои навыки лидера и опыт работы на протяжении более чем 25 лет в должностях руководителя регионального министерства здравоохранения и государственного министра, возглавляя несколько глобальных сетей здравоохранения (2007-2011 гг.), а также занимая пост генерального директора ВОЗ с 2017 г.

Я считаю, что очень важно подавать личный пример своим коллегам и всегда поддерживать их в любых ситуациях. Так было всегда, когда ВОЗ реагировала на самые разных чрезвычайные ситуации в области здравоохранения, в том числе в Демократической Республике Конго, где я побывал уже 14 раз с начала продолжающейся уже почти два года борьбы с болезнью, вызванной вирусом Эбола.

4) Отличные навыки в области коммуникаций и информационно-разъяснительной работы.

Чтобы добиться успеха в качестве руководителя, мне приходится общаться и сотрудничать с широкой и разнообразной глобальной аудиторией, а также выступать перед ней, чтобы устанавливать приоритеты, пропагандировать наши программы и добиваться поддержки для достижения успеха.

Понятные и убедительные информационно-разъяснительные кампании и пропагандистская работа сыграли ключевую роль в обеспечении политической поддержки на высоком уровне множества инициатив – от Аддис-Абебской программы действий и 13-й общей программы работы ВОЗ до сотрудничества, необходимого для создания и использования платформ для реагирования на глобальные кризисы в области общественного здравоохранения, включая вспышки Эболы в Демократической Республике Конго и пандемию COVID-19.

Один из центральных компонентов моей активной позиции – добиваться того, чтобы проблемы, с которыми сталкиваются наиболее уязвимые люди в любой ситуации, прежде всего оказывались в центре всеобщего внимания, а затем мобилизовывать партнеров для поддержки совместных, научно обоснованных действий, направленных на решение этих проблем.

Я полон решимости продвигать концепцию «Здоровье для всех», которая способствовала усилению поддержки и увеличению объема инвестиций в обеспечение всеобщего охвата услугами здравоохранения, а также обеспечению справедливого доступа к вакцинам, средствам диагностики и лечения, необходимым для того, чтобы наиболее уязвимые люди в мире не остались без внимания в борьбе с COVID-19.

Я также всегда стараюсь прислушиваться к мнению коллег по Организации и учиться у них. Предложения, с которыми сотрудники выступили в процессе преобразования Организации и которые с тех пор были реализованы, включают создание Академии ВОЗ, Фонда ВОЗ, принятие новой политики в отношении национальных сотрудников-специалистов и налаживание стратегических отношений со многими государственными и частными учреждениями.

5) Демонстрируемая компетенция в области организационного руководства.

Работая на разных должностях – в качестве министра здравоохранения, министра иностранных дел, председателя глобальных партнерств в области здравоохранения и генерального директора ВОЗ, – я всегда считал организационные изменения, оптимизацию и повышение эффективности управления важнейшими компонентами моего подхода к руководству работой.

В целях повышения эффективности оказания медико-санитарных услуг в Эфиопии мною были инициированы стратегические преобразования для привлечения дополнительных инвестиций в обучение медицинских специалистов самого разного профиля, особенно женщин, и их последующее трудоустройство в новых медицинских учреждениях, создаваемых по всей стране.

Многие из этих изменений были инициированы персоналом, и мои коллеги имели возможность напрямую обращаться ко мне лично, после того как были упразднены

традиционные иерархические схемы. Я также поощрял новые методы работы, в том числе еженедельные, открытые для всех встречи с сотрудниками всех уровней. Эти методы работы, которые заключаются в устранении барьеров и преодолении разобщенности, стимулировании горизонтальной коммуникации и открытом общении с коллегами, продолжают применяться в ВОЗ.

Работая в должности генерального директора ВОЗ, я инициировал процесс общеорганизационных преобразований, который представляет собой наиболее масштабную реформу в истории Организации. Это было сделано для того, чтобы ВОЗ смогла выполнить свою миссию и достичь главной цели своей деятельности, которая установлена в ее Тринадцатой общей программе работы и которой является «поддержание безопасности в мире, охват услугами уязвимых групп и содействие здоровому образу жизни».

Цель преобразований – сделать ВОЗ организацией, соответствующей своему целевому назначению, путем оптимизации и укрепления ее структуры и повышения эффективности ее деятельности, которая должна быть ориентирована на улучшение здоровья людей и оказание услуг в странах.

Решающее значение в этом процессе имеют инициативность, опыт и энергия сотрудников ВОЗ, и он продиктован необходимостью устанавливать реально достижимые целевые показатели улучшения здоровья населения всех стран мира, отслеживать результаты работы по их достижению и в конечном итоге достигать их.

В этом процессе необходимо было приложить усилия к тому, чтобы ВОЗ продолжала играть ведущую роль во всем, что касается обучения и инноваций в научно-технологической сфере. Создание новых отделов по науке, данным и цифровому здравоохранению, а также назначение первого в истории Организации главного научного сотрудника демонстрируют стремление ВОЗ идти в авангарде инноваций и знаний в области здравоохранения.

Не менее важным является обязательство укрепить потенциал ВОЗ для обеспечения готовности к кризисам в области здравоохранения и реагированию на них. В процессе этой работы основное внимание уделяется вспышкам инфекционных болезней и чрезвычайным ситуациям гуманитарного характера, и благодаря тому, что было наработано, ВОЗ смогла немедленно отреагировать на первые сигналы о том, что впоследствии переросло в беспрецедентную пандемию COVID-19.

В основе моей работы в ВОЗ лежат партнерские отношения. Я поддерживаю налаживание новых партнерских отношений с широким кругом многосторонних организаций, включая Глобальный план действий для достижения ЦУРЗ, Инициативу по ускорению доступа к средствам для борьбы с COVID-19 (АСТ), а также с сетями, которые объединяют организации гражданского общества и предприятия частного сектора, представляющие множество областей общественного здравоохранения.

Я постоянно руководствуюсь принципом прозрачности, неустанно прилагая усилия к тому, чтобы наша работа на индивидуальном и общеорганизационном уровне становилась все более эффективной. Работа многочисленных комиссий и множество обзоров, проводимых ВОЗ для решения различных вопросов, демонстрируют эту приверженность принципу прозрачности и решимость неуклонно повышать качество нашей работы и устранять периодически выявляемые недостатки в нашей системе.

6) Восприимчивость к культурным, социальным и политическим различиям.

Успех организации и эффективность ее работы зависят от уровня уважения, проявляемого каждым человеком, с которым вы сотрудничаете, работаете вместе и которого вы стараетесь поддерживать.

Следовательно, для этого необходимо понимать, глубоко осознавать и уважать множество отличительных особенностей, присущих каждому человеку, с которым мы взаимодействуем.

В ВОЗ я организационно закрепил нашу приверженность целям создания благоприятных условий для разнообразия, обеспечения справедливости и инклюзивности в общеорганизационной программе, а также наше стремление устранять выявляемые пробелы и недостатки.

Любая организация, будь то региональная служба здравоохранения или глобальное учреждение здравоохранения, не сможет выполнить свое предназначение без высококвалифицированных и мотивированных сотрудников.

Одним из первых моих достижений в качестве генерального директора было укрепление руководства ВОЗ за счет обеспечения гендерного паритета и расширения географического представительства, в том числе недостаточно представленных регионов мира, в руководстве Организации.

Под моим руководством ВОЗ последовательно проводит политику, направленную на расширение возможностей для трудоустройства национальных сотрудников категории специалистов, работающих в наших страновых бюро, что позволяет им на равных конкурировать за должности в ВОЗ по всему миру.

Мы также выступили с инициативами в поддержку будущих специалистов в области здравоохранения. К числу таких инициатив относятся расширение возможностей для стажеров из стран с низким и средним уровнем дохода для повышения квалификации и приобретения опыта в процессе работы в ВОЗ, для чего была создана первая система выплаты стипендий и начата программа для младших профессиональных сотрудников, в рамках которой молодые специалисты получают возможность приобрести опыт непосредственной работы во многих областях здравоохранения.

На протяжении моего первого срока пребывания в должности генерального директора сотрудники ВОЗ также принимали участие в разработке новой Хартии ценностей, в которой определено пять ключевых ценностей, которые разделяет каждый из нас: служение обществу, высокий профессионализм, добросовестность, сотрудничество и отзывчивость.

7) Сильная приверженность миссии и целям ВОЗ.

Предназначение ВОЗ, которое заключается в укреплении здоровья, поддержании безопасности в мире и обеспечении охвата услугами уязвимых групп населения путем оказания реального и измеримого воздействия на ситуацию на уровне стран на благо всех людей, было и остается путеводной звездой, на которую я ориентируюсь в своей работе в должности генерального директора.

Обеспечить наивысший достижимый уровень физического и психического здоровья и благосостояния для всех людей – это то, к чему я стремился на протяжении всей своей профессиональной карьеры, особенно с 2017 г., когда я был удостоен чести возглавить ВОЗ и на меня была возложена ответственность за достижение этой цели.

Преобразование ВОЗ – это лишь один пример того, как Организация продемонстрировала свою приверженность выполнению своего главного предназначения и достижению стоящих перед ней целей.

За последние пять лет ВОЗ представила первое в истории Организации обоснование целесообразности вложения ресурсов, был создан Фонд ВОЗ с целью совершенствования гибкой основы финансирования ВОЗ и оказания содействия повышению качества и эффективности медико-санитарных услуг во всем мире. В то же время мы продолжаем решительно выступать за увеличение размера начисляемых взносов и стабильное и гибкое финансирование, с тем чтобы Организация могла выполнять свои важнейшие функции.

Результаты работы могут свидетельствовать о том, что прогресс действительно достигнут только в том случае, если эти результаты могут быть измерены, и именно поэтому в рамках программы преобразований в рамках ВОЗ было впервые создано организационное подразделение, занимающееся сбором и анализом данных по сфере здравоохранения. Кроме того, все сотрудники ВОЗ в процессе своей повседневной деятельности вносят свой вклад в достижение согласованных и реально достижимых целевых показателей, являющихся частью системы показателей достижения результатов ВОЗ.

Когда я впервые избирался на должность генерального директора ВОЗ, я был вдохновлен фундаментальной важностью цели обеспечения всеобщего охвата услугами здравоохранения, воплощения в жизнь концепции «Здоровье для всех», осуществления права человека на здоровье и обеспечения того, чтобы самые уязвимые группы населения мира не были оставлены без внимания и смогли реализовать свое стремление к наивысшему достижимому уровню здоровья.

Чтобы достичь этих целей, нужна была ВОЗ, действительно организованная так, чтобы быть способной работать на благо здоровья всех людей в мире, чтобы обеспечить достижение реальных и ощутимых результатов повсюду, где живут люди.

Преобразованная ВОЗ, которая предстает перед нами сегодня, как никогда способна достичь этих целей. Она выдержала величайшее испытание века и старается вывести мир из беспрецедентного кризиса в области здравоохранения.

Пандемия COVID-19 также привлекла всеобщее внимание к высочайшему профессионализму и самоотверженности многих сотрудников ВОЗ, которые работают не покладая рук, часто оставаясь незамеченными, но всегда движимы стремлением улучшить здоровье других людей.

Для меня высочайшая привилегия всей моей жизни – работать бок о бок с моими коллегами, государствами-членами, которым мы служим, и многими партнерами, которые идут вместе с нами по пути улучшения здоровья и повышения благополучия всех людей на планете.

Однако наша работа еще не завершена. Пандемия COVID-19 оказала разрушительное воздействие на весь мир, и многое теперь необходимо восстанавливать. Она также высветила многочисленные потребности ВОЗ – не в последнюю очередь в плане укрепления потенциала и увеличения объема финансирования для выполнения стоящих перед ней задач.

В 2017 г. в своем заявлении о концепции, с которым я выступил в связи с выдвижением моей кандидатуры, я сказал: «Мы живем в меняющемся мире, и ВОЗ должна быть в состоянии меняться вместе с ним. Несмотря на достигнутый нами прогресс и на все улучшения, свидетелями которых мы стали, нам предстоит решать сложнейшие задачи, как уже стоящие перед нами, так и вновь возникающие», в том числе учитывая тот факт, что «в условиях глобализации возбудителям инфекционных болезней легче вызывать пандемии, угрожающие жизни людей и экономической безопасности».

И еще я сказал: «Нам нужна более сильная и реформированная ВОЗ, которая отвечает требованиям XXI века и принадлежит всем в равной степени».

Видение, которое я изложил в 2017 г. и которое основано на том, чтобы ставить превыше всего интересы и потребности людей, чтобы здоровье оставалось центральным вопросом глобальной повестки дня и чтобы достижение результатов обеспечивалось благодаря вовлечению и укреплению партнерских отношений, остается неизменным и сегодня.

Но COVID-19 еще больше повысил ставки. Пандемия как никогда прежде со всей очевидностью продемонстрировала, что миру нужна сильная ВОЗ, являющаяся центральным элементом глобальной архитектуры общественного здравоохранения.

Такая Организация нуждается в поддержке всех стран и международных партнеров для продолжения успешной работы по охране и укреплению здоровья всех людей на справедливой основе, эффективно и безопасно. Работа ВОЗ, приверженность науке и служение всем государствам-членам, а также задачи, которые поставила перед миром пандемия, – все это подняло Организацию на новый уровень, и она оказалась в центре всеобщего внимания, что нечасто происходило с момента ее основания в 1948 г.

Независимость и прозрачность Организации, о которых свидетельствуют наша информационно-разъяснительная работа и взаимодействие с государствами-членами, а также многочисленные обзоры международных мер реагирования на COVID-19, проведенные и поддержанные ВОЗ, продемонстрировали огромное глобальное значение и ценность Организации, а также необходимость ее дальнейшего укрепления.

В дальнейшем приоритеты, которыми я буду руководствоваться в качестве генерального директора ВОЗ, будут заключаться в том, чтобы стремление к достижению здоровья для всех оставалось на первом месте в глобальной повестке дня и чтобы благодаря построению партнерских отношений общественное здравоохранение продолжало оставаться на максимально высоком уровне, решая стоящие перед ним задачи. Решающее значение для этого будут иметь преобразование и укрепление глобальной архитектуры общественного здравоохранения, чтобы мир был готов в любой момент предотвратить любой кризис, подобный COVID-19, или еще более серьезный кризис, быть готовым к нему и надлежащим образом отреагировать на него.

После того, как я стал свидетелем реакции мира на пандемию, я как никогда отчетливо понял всю динамику развития ситуации, в которой мы оказались, и это укрепило меня в уверенности в том, что глобальная система, центральным элементом которой является ВОЗ, должна соответствовать своему предназначению.

Изменения, которые претерпела ВОЗ с 2017 г., подготовили ее к решению «сложнейших проблем», с которыми мы сталкиваемся сегодня. Однако необходимо предпринять еще более серьезные усилия и сделать это как можно скорее. Я готов продолжать прилагать усилия к тому, чтобы ВОЗ всегда была готова к решению предстоящих задач.

Мы извлекли множество уроков из пандемии и в сотрудничестве с нашими партнерами начали принимать меры с целью устранения недостатков. Центр оперативно-аналитической информации о пандемиях и эпидемиях ВОЗ, Глобальный биоцентр для хранения, обмена и исследования патогенов и центры передачи технологий для производства вакцин против COVID-19 на основе мРНК для увеличения глобального производственного потенциала – это лишь несколько примеров. Эта работа будет продолжаться.

Я полон решимости возглавить ВОЗ в этот особенный период нашей продолжающейся работы, направленной на укрепление глобальной системы здравоохранения, и сотрудничать с партнерами с целью скорейшего принятия всех рекомендуемых мер для достижения положительных результатов, руководствуясь соображениями качества и действуя на справедливой основе.

С уважением,

д-р Тедрос Адханом Гебрейесус

Excmo. Sr. Dr. Patrick Amoth
Presidente del Consejo Ejecutivo
c/o Organización Mundial de la Salud
Oficina del Asesor Jurídico
20, Avenue Appia
1211 Ginebra 27
Switzerland

10 de septiembre del 2021

Estimado Señor Presidente del Consejo Ejecutivo de la OMS:

Es para mí un gran honor confirmar, mediante el presente *curriculum vitae* y la declaración escrita, mi decisión de presentar mi candidatura para el cargo de Director General de la Organización Mundial de la Salud (OMS).

Ha sido para mí un inmenso privilegio desempeñar la función de Director General de la OMS desde mi elección en 2017. En los cinco años transcurridos desde la 70.ª Asamblea Mundial de la Salud, la OMS ha evolucionado de múltiples maneras, y su pertinencia y necesidad mundiales han aumentado hasta un nivel no reconocido anteriormente.

La OMS ha experimentado una transformación integral para obtener resultados en las comunidades y los países de todo el mundo. Ha movilizado la acción política al más alto nivel para promover la cobertura sanitaria universal. Y ha colaborado diariamente con nuestros 194 Estados Miembros en la miríada de prioridades sanitarias a las que estos se enfrentan, al tiempo que ha orientado la respuesta internacional a la pandemia más grave sufrida en más de un siglo.

Hemos alcanzado numerosos objetivos, pero aún nos queda mucho por hacer. Los objetivos alcanzados y las exigencias que tenemos por delante me han afianzado más que nunca en mi decisión de completar nuestro proyecto de una OMS ágil, con la financiación y el equipamiento sostenibles y adecuados que cada persona necesite, en cada comunidad y país del planeta.

Creo que cumplo los criterios básicos que la Asamblea de la Salud exige a los candidatos que aspiran a ocupar el cargo de Director General de la OMS, y agradezco la oportunidad que se me brinda de exponer detalladamente estos requisitos.

1) Una formación técnica sólida en algún campo de la salud, y experiencia en el campo de la salud pública.

La salud pública me ha apasionado, y me he comprometido con ella desde una edad temprana. Varios acontecimientos en mis primeros años de vida llamaron mi atención sobre este campo, a saber, el fallecimiento de mi hermano por una afección evitable, y ver, por primera vez, el emblema de la OMS en un cartel sobre la erradicación de la viruela en las calles de Asmara.

Con estos dos ejemplos comprendí que tener acceso o no a la atención de salud podía significar la vida o la muerte, y que existía una «fuerza» que trabajaba para impulsar la salud pública a escala mundial.

A partir de entonces, mi interés académico se orientó hacia la salud pública, primero en Etiopía y, posteriormente, realizando estudios en Escandinavia y el Reino Unido. Allí fui testigo de que los gobiernos podían dar prioridad al acceso de sus poblaciones a los servicios de salud cuando había voluntad y fondos para actuar.

Esto influyó enormemente en mi visión del mundo de la salud. Fue entonces cuando comprendí el potencial y el poder de la cobertura sanitaria universal, no solo para que las personas alcanzaran el máximo nivel de salud y bienestar. Garantizar una buena salud también aportaba a las personas una forma de prosperar en el hogar, la escuela y el trabajo, permitiéndoles, a su vez, perseguir sus sueños y prosperar.

Después de licenciarme en Biología por la Universidad de Asmara, obtuve una Maestría en Ciencias, Inmunología de las Enfermedades Infecciosas, por la Universidad de Londres, y un Doctorado en Salud de la Comunidad por la Universidad de Nottingham.

Después de mis estudios, regresé a Etiopía para trabajar, desde 1986, como malariólogo sobre el terreno antes de dirigir una Oficina Regional de Salud (2000-2004). Esto me sirvió de trampolín para mi primera función en el Gobierno Federal, como Ministro Estatal de Salud (2004-2005), antes de ocupar el cargo de Ministro de Salud (2005-2012).

Fue precisamente durante este último periodo cuando dirigí un programa de reforma para ampliar los servicios de atención de la salud a toda Etiopía. Dicho programa incluía la creación de 3500 centros de salud y 16 000 puestos de salud para aumentar el acceso a la atención básica de salud en todo el país, lo que resultó ser clave en la reducción de la mortalidad en la niñez y en la reducción de las tasas de infección por VIH, paludismo y tuberculosis.

En mi condición de Ministro de Salud, supervisé la formación y el despliegue de decenas de miles de profesionales de la salud en múltiples ámbitos. Esto incluía a 38 000 agentes de divulgación comunitaria en materia de salud que apoyaban la utilización de servicios de salud esenciales a nivel local; un aumento del número de profesionales de la salud de 16 500 a 115 000; y la ampliación de la capacidad de formación al pasar de tres escuelas de medicina que formaban a unos 200 médicos al año a 33 escuelas que forman a 3000 médicos al año.

2) Amplia experiencia en el campo de la salud internacional.

Además de haber trabajado en Etiopía, he trabajado intensamente a nivel regional y mundial en materia de paludismo, VIH/Sida y salud maternoinfantil como Presidente de la Junta de la Alianza RBM para Poner Fin a la Malaria (2007-2009), Copresidente de la Junta de la Alianza para la Salud de la Madre, el Recién Nacido y el Niño (2005-2009) y Presidente de la Junta del Fondo Mundial de Lucha contra el Sida, la Tuberculosis y la Malaria (2009-2011).

Como Ministro de Relaciones Exteriores de Etiopía (2012-2016), he trabajado para convertir la salud en una cuestión política, no solo en el plano nacional, sino también regional y mundial. En este contexto, dirigí las negociaciones de la Tercera Conferencia Internacional sobre la Financiación para el Desarrollo (2015), que dio lugar a una alianza mundial histórica

de 193 países para financiar y alcanzar los Objetivos de Desarrollo Sostenible, incluidos los relativos a la salud.

Este logro reforzó mi convicción en la importancia fundamental de la salud y el desarrollo social para promover la paz y el bienestar económico de todas las naciones.

3) Aptitudes y experiencia de liderazgo demostrables.

A lo largo de mi carrera, mi estilo de liderazgo se ha visto impulsado por la importancia de asociarme con quienes me rodean, empoderarlos, escucharlos y aprender de ellos, desde las personas más afectadas y que necesitan un acceso equitativo a los servicios de salud hasta las organizaciones asociadas y los colegas, que son el alma de la movilización de la atención eficaz necesaria para proteger y promover la salud y el bienestar de todas las personas en todos los países.

He demostrado mis aptitudes y experiencia de liderazgo durante más de 25 años, como dirigente regional del ámbito de la salud y ministro del gobierno de mi país, presidiendo múltiples redes mundiales de salud (2007-2011), y como Director General de la OMS desde 2017.

Creo en el liderazgo basado en el ejemplo y en el hecho de acompañar a mis colegas en todas las situaciones. Esto se ha hecho extensible a la respuesta de la OMS a todo tipo de emergencias sanitarias, entre ellas las 14 visitas a la República Democrática del Congo para respaldar la respuesta al brote de enfermedad por el virus de Ébola, que duró casi dos años.

4) Aptitudes excelentes de comunicación y promoción.

Para tener éxito como dirigente, he tenido que comunicarme y asociarme con una audiencia mundial amplia y diversa, y abogar por sus intereses, para establecer prioridades, impulsar programas y conseguir apoyo para lograr objetivos.

Las comunicaciones y la promoción claras y convincentes han sido fundamentales a fin de obtener apoyo político de alto nivel para múltiples iniciativas, desde la Agenda de Acción de Addis Abeba y el 13.º Programa General de Trabajo de la OMS, hasta la colaboración necesaria para establecer y poner en funcionamiento plataformas que den respuesta a las crisis mundiales de salud pública, entre ellas los brotes de ébola en la República Democrática del Congo y la pandemia de COVID-19.

Un componente fundamental de mi acción de sensibilización es garantizar, ante todo, un reconocimiento claro de los retos a los que se enfrentan los más vulnerables en cualquier situación y, posteriormente, la movilización de los asociados para apoyar una respuesta unitaria y basada en la evidencia y la ciencia a cada reto.

Me he comprometido a sustentar la importancia de una «Salud para todos», lo que ha dado lugar a un apoyo renovado a la cobertura sanitaria universal y a un aumento de la inversión en ella, así como a que se garantice un acceso equitativo a las vacunas, las pruebas diagnósticas y los tratamientos necesarios para que las personas más vulnerables del mundo no se queden atrás en la respuesta a la COVID-19.

También me comprometo a escuchar a los colegas de toda la Organización y a aprender de ellos. Entre las propuestas formuladas por el personal durante el proceso de transformación que se han materializado desde entonces figuran la Academia de la OMS, la Fundación pro OMS, la nueva política relativa a los funcionarios nacionales de la categoría profesional y las relaciones estratégicas con numerosas instituciones públicas y privadas.

5) Competencia demostrable en la gestión de organizaciones.

Como Ministro de Salud y Ministro de Relaciones Exteriores, presidente de alianzas mundiales en pro de la salud o Director General de la OMS, el cambio, la mejora y la gestión institucionales han sido componentes esenciales de mi concepto de liderazgo.

Para reforzar la prestación de servicios de salud en Etiopía, dirigí un cambio estratégico para garantizar una mayor inversión en la formación de un amplio equipo de profesionales de la salud, sobre todo mujeres, seguido de su despliegue para trabajar en nuevos establecimientos de salud por todo el país.

Muchos de estos cambios fueron impulsados por el personal, como consecuencia del contacto directo con colegas que pudieron acercarse a mí personalmente después de la eliminación de las jerarquías tradicionales. También promoví prácticas novedosas, como las reuniones semanales de «puertas abiertas» con el personal de todos los niveles. Este sistema de interconectar las estructuras internas, promover la comunicación horizontal y las oportunidades de «puertas abiertas» se ha mantenido en la OMS.

Como Director General de la OMS, puse en marcha un proceso de transformación de toda la Organización, que representó la reforma más amplia emprendida en la historia de la institución. Esto se hizo para que la OMS pudiera cumplir su misión y propósito, tal como se establece en su 13.º Programa General de Trabajo, cuyo objetivo general es «Preservar la seguridad mundial, servir a las poblaciones vulnerables y promover la salud».

El objetivo de la transformación es que la OMS cumpla su propósito racionalizando y reforzando su estructura y sus actividades, de modo que se orienten a mejorar la salud de las personas y los servicios que se les prestan en los países.

Este proceso puso de relieve la voz, la experiencia y la energía del personal de la OMS, y se vio impulsado por la necesidad de establecer y lograr metas tangibles, y realizar un seguimiento de estas, para mejorar la salud de las personas en todas las comunidades y países del planeta.

Para ello, se ha asegurado que la OMS esté a la vanguardia del aprendizaje y la innovación en materia de ciencia y tecnología. La puesta en marcha de [nuevas divisiones](#) sobre ciencia, datos y prestación de servicios de salud digital y el nombramiento de la primera Directora Científica de la Organización demuestran el impulso de la OMS para situarse en la vanguardia de la innovación y los conocimientos en materia de salud.

Igualmente esencial ha sido el compromiso de reforzar las capacidades de la OMS para prepararse y dar respuesta a las crisis sanitarias. Esta labor se ha centrado en los brotes de enfermedades infecciosas y las emergencias humanitarias, y ha permitido a la OMS responder inmediatamente a las primeras señales de lo que posteriormente se convirtió en la pandemia sin precedentes de COVID-19.

Las alianzas han sido fundamentales para mi labor en la OMS. He apoyado el establecimiento de una amplia gama de nuevas colaboraciones con organizaciones multilaterales, como el [Plan de Acción Mundial relativo al ODS3](#), el [Acelerador del Acceso a las Herramientas contra la COVID-19](#), y redes de la sociedad civil y del sector privado que representan numerosas áreas de la salud pública.

Me he centrado en la transparencia para garantizar una mejora constante a nivel individual e institucional. Las múltiples comisiones y exámenes independientes que la OMS ha puesto en marcha para tratar diversas cuestiones demuestran este compromiso con la transparencia y la determinación de velar por una mejora constante y por la corrección de los fallos sistemáticos.

6) Sensibilidad a las diferencias culturales, sociales y políticas.

El éxito institucional y operacional depende del nivel de respeto que muestren todas y cada una de las personas con las que se colabora, se trabaja y a quienes se procura apoyar.

Por lo tanto, esto requiere un profundo conocimiento de las numerosas diferencias que distinguen a todas y cada una de las personas con las que interactuamos, una sensibilidad al respecto y su aceptación.

En la OMS he institucionalizado nuestro compromiso de promover la diversidad, la equidad y la inclusión mediante un programa que se aplica en toda la organización, y de subsanar las deficiencias y los fallos detectados.

Toda organización, ya sea un servicio regional de salud o un organismo mundial de salud, fracasará en el cumplimiento de su misión si carece de empleados cualificados y motivados.

Uno de mis primeros logros como Director General fue reforzar el liderazgo de la OMS, asegurando tanto la paridad de género como una mayor representación geográfica, incluso de regiones del mundo que hasta ese momento habían estado insuficientemente representadas, entre el personal directivo superior.

Durante mi mandato, la OMS ha establecido una política para aumentar las oportunidades de empleo de los funcionarios nacionales de la categoría profesional, que trabajan en nuestras oficinas en los países, permitiéndoles competir en igualdad de condiciones por los puestos de la OMS en todo el mundo.

Asimismo, hemos puesto en marcha iniciativas para apoyar a los futuros profesionales de la salud. Entre ellas se encuentra el aumento de las oportunidades para que los pasantes procedentes de países de ingresos bajos y medianos se beneficien de la experiencia de trabajar en la OMS mediante la puesta en marcha del primer plan de pago de estipendios, y la creación del Programa para Jóvenes Profesionales, que proporciona a jóvenes profesionales una experiencia de primera mano en numerosos campos relacionados con la salud.

Durante mi primer mandato como Director General, la OMS también involucró al personal en la definición de una nueva Carta de Valores, en la que se identifican los cinco valores fundamentales que constituyen el núcleo de lo que somos: servicio público, excelencia técnica, integridad, colaboración y compasión.

7) Firme adhesión a la misión y los objetivos de la OMS.

La misión de la OMS de promover la salud, preservar la seguridad mundial y servir a las poblaciones vulnerables, con un impacto medible para las personas en los países, ha sido y sigue siendo la estrella polar que guía mi labor como Director General.

Permitir que todas las personas disfruten del nivel más alto posible de salud física y mental y de bienestar es lo que he procurado a lo largo de mi carrera profesional, especialmente desde que se me concedió el honor y la responsabilidad de dirigir la OMS en 2017.

La transformación de la OMS es solo un ejemplo de la manera en que la Organización ha demostrado su compromiso con el logro de su misión y sus objetivos vitales.

Durante los últimos cinco años, la OMS puso en marcha su primer [argumentario para promover inversiones](#) y la [Fundación pro OMS](#) para mejorar la base de financiación flexible de la OMS y respaldar una mejora de los servicios de salud en todo el mundo. Al mismo tiempo, hemos defendido enérgicamente un aumento de las contribuciones señaladas y una financiación sostenida y flexible que permita a la Organización cumplir su misión esencial.

El verdadero progreso solo puede lograrse si es medible, y es por este motivo que, como parte de la transformación de la OMS, la Organización ha establecido su primera División de Datos para la Salud. Además, todo el personal de la OMS contribuye con sus acciones cotidianas a la consecución de metas acordadas y tangibles en el contexto del marco de resultados de la OMS.

Mi primera campaña para desempeñar la función de Director General de la OMS se inspiró en la importancia fundamental de la cobertura sanitaria universal, de cumplir la promesa de una «Salud para todos» y el derecho humano a la salud, y de garantizar que los más vulnerables del mundo no se queden atrás en su intento de alcanzar el nivel más alto posible de salud.

Para hacer realidad estas ambiciones, lo que se necesitaba era una OMS verdaderamente organizada para trabajar por la salud de todos los pueblos del mundo, con el fin de velar por un impacto real y tangible en todos los lugares donde viven personas.

La OMS transformada que tenemos ante nosotros en la actualidad está más capacitada para alcanzar esos objetivos. Ha resistido ante la mayor prueba del siglo para dirigir al mundo a través de una crisis sanitaria sin precedentes.

La pandemia de COVID-19 también ha puesto de relieve la gran capacidad y los sacrificios de numerosos funcionarios de la OMS que trabajan incansablemente, con poco agradecimiento, pero impulsados por el objetivo de mejorar la salud de los demás.

El mayor privilegio de mi vida ha sido haber trabajado codo con codo con mis colegas, con los Estados Miembros a los que servimos, y con los numerosos asociados que recorren el camino con nosotros para lograr avances en materia de salud y bienestar para todas las personas del planeta.

Sin embargo, nuestro trabajo aún no ha terminado. La COVID-19 ha asolado el mundo y ha dejado mucho por reconstruir. También ha puesto de manifiesto las numerosas necesidades

de la OMS —al menos en lo que respecta a la mejora de las capacidades y el aumento de la financiación— para cumplir las tareas que le han sido encomendadas.

En mi declaración de visión para mi candidatura de 2017, dije que «vivimos en un mundo en constante cambio, y la OMS debe poder cambiar con él. A pesar de todos los progresos que hemos hecho y las mejoras que hemos presenciado, tenemos por delante nuevos y viejos desafíos abrumadores», incluido el hecho de que «la globalización ha facilitado que los patógenos de enfermedades infecciosas desencadenen pandemias que representan una amenaza para la vida y la seguridad económica.»

Añadí: «Necesitamos una OMS más fuerte y reformada —apta para el siglo 21— que pertenezca a todos por igual».

Mi visión de 2017 —basada en dar prioridad a las personas, situar la salud en el centro de la agenda mundial y obtener resultados mediante la participación de los países y el fortalecimiento de las alianzas— sigue siendo válida en la actualidad.

Sin embargo, la COVID-19 ha aumentado aún más las apuestas. Lo que la pandemia ha demostrado más que nunca es que el mundo necesita una OMS fuerte en el centro del contexto internacional de salud pública.

Una Organización así necesita el apoyo de todas las naciones y de los asociados internacionales para impulsar su labor de promoción y protección de la salud de todas las personas de forma equitativa, eficaz y segura. La labor de la OMS, su compromiso con la ciencia y su servicio a todos los Estados Miembros, junto con las exigencias de la pandemia, han elevado a la Organización a un nivel de relevancia pocas veces reconocido desde su fundación en 1948.

Su independencia y transparencia, demostradas a través de nuestra labor de promoción ante los Estados Miembros y nuestro compromiso con ellos, y los numerosos exámenes llevados a cabo y apoyados por la OMS respecto de la respuesta internacional a la COVID-19, han demostrado la inmensa importancia y el valor a escala mundial de la Organización, así como la necesidad de seguir fortaleciéndola.

En lo sucesivo, mis prioridades como Director General de la OMS serán garantizar que el objetivo de una «Salud para todos» siga teniendo un lugar preferente en la agenda mundial, y que la creación de alianzas siga manteniendo la salud pública al más alto nivel que en ella se exige. Para ello, será fundamental transformar y reforzar el contexto internacional de salud pública con el fin de que el mundo esté realmente preparado en lo que se refiere a la prevención, preparación y respuesta en relación con otra crisis de la naturaleza de la COVID-19 o peor.

Después de haber presenciado de cerca la respuesta mundial a la pandemia, he adquirido un conocimiento singular de la dinámica que nos ha llevado al punto en que nos encontramos y un profundo compromiso de que el sistema mundial cumpla su propósito, con la OMS en el centro del sistema.

Los cambios que ha experimentado la OMS desde 2017 la han preparado para hacer frente a los «desafíos abrumadores» a los que nos enfrentamos en la actualidad. Pero hay que seguir

trabajando, urgentemente. Estoy dispuesto a mantener este impulso con el fin de que la OMS esté preparada para afrontar los retos que tiene por delante.

Hemos extraído numerosas enseñanzas de la pandemia y hemos comenzado a aplicar medidas, en colaboración con los asociados, para ponerlas en práctica. El Centro de Información de la OMS sobre Pandemias y Epidemias, el Centro BioHub de la OMS para el almacenamiento, intercambio y análisis de patógenos, y los centros de transferencia de tecnología para las vacunas de ARN mensajero contra la COVID-19 destinados a ampliar la capacidad de fabricación a nivel mundial, son solo algunos ejemplos. Esta labor continuará.

Me comprometo a dirigir la OMS en este momento extraordinario en que trabajamos de manera constante para contribuir al fortalecimiento del sistema de salud mundial, y a colaborar con nuestros asociados para aplicar todas las mejoras recomendadas con rapidez, calidad y equidad.

Atentamente,

Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus